

İLKDER bülten

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği
XXXXXXX

bir kalp
kazanmak...

thanx mama ozdan

İLKDER bülten

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği
XXXXXXX

bir kalp
kazanmak...

İÇİNDEKİLER

Rabbimizin emaneti....

İLKDER ADINA SAHİBİ
Özden Zehra Sönmez

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Ebru KARABIYIK

YAYINA HAZIRLAYANLAR
Emine ÖZÇELİK • Hadiye KILIÇ

GRAFİK TASARIM
HAKAY

BASKI
Remaksa Ltd.
Tel: 0312 395 20 84

BASIM TARİHİ
Mayıs 2011

İLETİŞİM BİLGİLERİ

Adres:
Demetevler İvedik Cad. 33. Sokak
Elif Sitesi Blok: 4 No: 74
Yenimahalle/ANKARA
Tel-Fax: 0312 334 60 41
0312 336 31 79

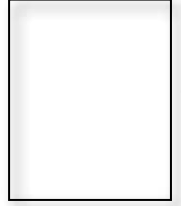
Web: www.ilkder.org.tr
e-mail: bilgi@ilkder.org.tr

Derneğe üye olma şartları:
2 adet fotoğraf
Nüfus cüzdanı fotokopisi
İkametgah
Dilekçe

Derneğimize üye olabilir, yakınlarınızı
da üye olmaya teşvik edebilirsiniz.

Merhaba.....	3
Özden Zebra Sönmez	
Kadınlar Çiçek Değildir, Koparmayın!	4
Ayşegül Yıldırım Kara	
Müslümanca Bir Duruş Üzerinden "Kadın" ve "Kimlik" Mücadelesi	6
Kadın Sorunlarının Medyaya Yansıması	9
Hatice Sarıkamış Tıktık	
Toplumda ve Ailede Kadına Yönelik Şiddet.....	11
Aliye Satılmışoğlu	
İslamın Kadına Bakışı	14
Hacer Akın	
Ev Hayatında Kadın	16
Saliba Bektaş	
Takvimin son sayfası...Artık daha bir hızlandı zaman, bir bakıyoruz Ocak, bir bakmışız Aralık.....	19
Semanur Sönmez Yaman	
Umut Çiçeğim	20
Ayten Demir	
Eğitimin Önündeki Engeller ve Mücadele Sürecimiz	21
Emine Özçelik	
Bu Dünya Tükenmeden	24
Aysel Yılmaz	
Topluma Yansıyan ve Yansımayan Yönleriyle Kadın Sorunları.....	26
Özden Zebra Sönmez	
Karar Alma Mekanizmaları ve Siyasette Kadın Görünürlüğü/ Görünmezliği	31
Fatma Ünsal	
Umudunu Kaybetme	34
Aysel Yılmaz	
Hicri Yılbaşı ve Aşura	36
İpek Ekinci	
Neden İnanç Özgürlüğü Platformu?.....	38
Zerrin Çağatay	
Basın Bültenlerimiz	39
İLKDER'in Faaliyetleri	
Kutlu Doğum Haftası Etkinliği	44
Başörtülü Kadınlardan Başörtülü Aday Yoksa Oy da Yok	46
İyiliğin Seyir Hali İlkder'i Ağırladı	46
Keçiören'de STK'lar Buluşuyor	46
Bu Seveda Başka	48
Ayten Demir	
Kadınlar Günü Programından Notlar	49
Hadiye Kılıç	
İLKDER Ailesine Katılanlar	50
Aramızdan Ayrılanlar	51
Gazze'deki yetim çocuklarımızın Türkiye'deki yetim annelerine çizdikleri karikatür ve resimler	52

**“(İnsanları) Allah’a çağıran, iyi iş yapan ve
“Ben Müslümanlardanım” diyenden daha
güzel sözlü kim olabilir?” (Fussilet/ 33)**

Muhterem İLKDER üyeleri ve gönüllüleri, inanlar olarak etrafımızda olup bitenlere karşı kayıtsız kalma gibi bir lüksümüz yoktur. Fakat ne yazık ki birçoğumuz etrafımızda ki olup bitenleri görmüyoruz bile. Ülke olarak 2011 yılına da birçok olumsuz olaylarla birlikte girdik. Genelde tüm ülkeye yoksulluk hâkim. Yolsuzluklar, adam kayırmalar, eğitimin önündeki engeller devam ediyor. Özellikle başörtülü öğrencilerin önündeki engellere bir türlü çözüm üretilemiyor. Töre cinayetleri, kadına karşı şiddet, çocuk istismarları ve çocuklara karşı cinsel taciz gibi toplumu derinden yarayan birçok önemli olay sorumluluk bilincinde olan insanların önünde çözüm beklemekte. İnanç Özgürlüğü Platformu olarak yıllarca süren hak arama mücadelemizde bile gözle görünür, öğrencileri rahatlatacak bir ilerleme yok diyebiliriz. Belki de kişisel ve toplumsal sorumluluğumuza tam olarak yerine getiremediğimiz için bizleri yaralayan ve toplumda değerlerimizle birlikte var olmamızı engelleyen sorunlara kalıcı çözümler bulamıyoruz.

Ölüm bize gelip çatmadan önce asıl yapmamız gerekenlerin farkına varmamız gerekiyor. Hiç bizim yarın ne olacağını, başımıza neyin geleceğini bilmiyoruz. Sorumluluk bilincine sahip olan insanlar olarak, nefislerimizi öncelemeden, başkala-

rının (mağdur, mazlum, yetim vb.) haklarına sahip çıkmalıyız ve gerekirse bu uğurda bedel de ödemeliyiz. Biliyoruz ki; Hak katında da toplum içinde de fedakâr, sorumluluk bilincinde olan insanlar itibar görürler ve kazançlı çıkarlar

Geçmiş az da olsa incelediğimizde; bizden önceki topluluklar sorumluluk bilincinden uzak, toplumsal olaylara duyarsız kalan insanların yüzünden birçok musibetlerle karşılaşmışlardır.

Gördüğümüz olaylar karşısında duyarsız kalırsak, nasıl olsa biri görür, biri yapar, biri düzeltir der geçer, görmeden gelirsek, hiç belli olmaz hesap günü bir de bakmışız ki o görmezden geldiğimiz olayı ayağımıza dolanmış, önümüze konmuş olarak buluruz.

Hepimiz nefsimizle mücadeleden bir an bile geri kalmamalıyız. Gücümüz nispetinde toplumsal olaylara karşı duyarlı olmalıyız. Onun içinde gönüllülük bilincini elde etmek için birbirimizi hayır ve hasenatlarımızı artıracak işlere davet etmekte acele etmeliyiz.

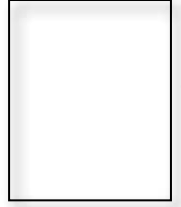
“İçinizden hayra çağıran, iyiliği emredip kötülükten men eden bir topluluk olsun; işte onlar kurtuluşa erenlerdir” (Ali İmran/104)

Vesselam...

**“İçinizden
hayra çağıran, iyiliği
emredip kötülükten men
eden bir topluluk olsun; işte
onlar kurtuluşa erenlerdir”
(Ali İmran/104)**

Kadınlar Çiçek Değildir, Koparmayın!

aysegul@gmail.com

Ayşegül Yıldırım Kara

İlk sözlü taciziyle ortaokul yıllarında tanışır. İmam-hatip lisesine giden saf, masum, başörtülü, uzun paltolu bir öğrenci görünümünde okuldan eve dönerken, eşkâlini aradan geçen onca yıldan sonra zerrece hatırlamadığı meçhul şahıs “şemsiyeniz oliim yavrum senin” şeklinde bir kum zerreciğini inciye dönüştürmüştür.

Hayır, anlaşılmayan nokta gayet saygıdeğer bir biçimde cümleyi siz gizli öznesi ile başlattıktan sonra o sizli bizli, mesafeli ifadeyi bozması ve laubalileşmesidir. Sanırım öznesi siz olan bir taciz cümlesi laf atma jargonuna aykırı bulunmuştur. Ha bir de yağmur yağıyordu.

Her kadının hayatı boyunca maruz kaldığı, fiziksel yahut sözlü taciz vakası mevcuttur. Taciz, her türlü ahval ve şerait altında, her nevi kadının yaşadığı bir değersizleştirilme, aşağılanma biçimidir. Kimi zaman örnekte olduğu gibi saçma sapan bir cümleyle kendini gösterir, kimi zaman da sunturlu küfürlerle... Taciz edilmek için mutlak surette tahrik unsurları taşıyor olmanız da gerekmez. Eğer mütecaviz kişi aklına bir kadını taciz etmeyi koymuşsa, karşısındaki kadının güzel yahut çirkin olması, tavırlarının tırnak içinde hafifmeşrep sayılması ya da dekoltesi, minili veya örtülü olması bu gerçeği değiştirmez. Hatta örtülü kadınların başındaki örtü akla hayale gelmedik fetiş bir obje bile sayılabilir, bana inanınız...

Kimi durumlarda ise sözlü taciz, masum dahi addedilebilir. İş, sözü aşır fiiliyata yani fiziksel tacize dönüşmüştür. Tacizin özellikle cinsel tacizin en esfele safilin olanı şüphesiz ki tecavüzdür. Bir insanın ömrünü etkileyecek çok büyük bir travmaya, kapanmayan ruh yaralarına neden olabilir.

Tacizin birebir sokakta işitilen ya da yaşanan

dışında, karşılaşılan bir diğer yöntemi kadınlara yönelik genel kanılar ve yargılar üzerinden oluşturulan söylemler ve konuşma tarzıdır. Evet, bu da bir nevi tacizdir, tıpkı mobbing gibi... Lakin buna pek dikkat çekilmez... Bu edebe gayet mugayir üslup, mürekkep yalamış zevatı bile hâkimiyeti al-

tına almıştır. Tüm genellemeler yanlışdır deyip, işi paradoksa bağlayabilirim lakin yapmıyorum ve hunharca genelliyorum. Derdini bir takım küfür kalıplarını kullanmadan anlatabilen ya da anlatmayı tercih eden bir erkek bulabilmek için çok detaylı bir arama yapmak gerekir. Sorulduğunda kadınlar çiçektir, muhterem hanımefendidir, kutsal analarımız bacılarımızdır diye mangalda kül bırakmayanlar, diline pelesenk olmuş bu ifadeleri sarf ederken oldukça kanıksamış ve rahattır. Sair za-

manlarda cinayet sebebi olan bu kelimeler, gevrek kahkahalar ve hopleyan göbekler eşliğinde daha da aşağılık başka hitaplarla karşılık bulur. Sokakta, otobüste, bakkalda, markette, parkta, sağda solda her yerde, bazen küçük çocukların dilinden dö-külen bu tip cümlelere çoğunuz şahit olmuştur. Hatta öyle kuvvetli bir oksimorondur ki, misal; internet denilen bu gayya kuyusunun kimlikleri ço-ğunlukla aşikâr olmayan kullanıcıları da kriminal bir suç olan tecavüz ve mütecavizi şiddetle kınar-ken, üsluplarıyla o tecavüzcüden farklı da bir iş yapmazlar.

Kadınlığın “zor zanaat” olduğu günümüz dün-yasında, özellikle son günlerde iyice ayyuka çıkan, kadına karşı işlenen taciz, tecavüz (genel başlık al-tında değerlendirsek şiddet) olayları, toplum de-ğerlerimizi kaybettüğimizin ve ahlaki dayanak nok-talarımızın zayıfladığının göstergesidir. Kadın ci-nayetleri ve kadınlara uygulanan tecavüzlerle il-gili olarak yaşanan gelişmeler, modern toplumun ya da başka bir ifade ile ahir zaman toplumlarının yaşadığı çürümüşlüğe dikkatleri çekmektedir. Salt kadın ve erkek kimliği üzerinde şekillenen bu du-rum, hakikatte insanın fitratına karşı yapılan bir darbedir.

Özellikle batılı toplumlara na-zar ettiğimizde, kişisel hak ve özgürlüklerin sınırsızca (bu cümledeki sınırsızca ifadesi-nin yerine yozlaşarak sözcü-ğü de konulabilir) yaşandığı bu toplumlarda, kadına kar-şı işlenen cinsel suç vakaları-nın doğuya göre daha fazla ol-duğu dikkat çeker. Gerçi bu du-rumun sebepleri arasında kapalı top-lumlarda suçun üzerinin örtülmesinin ya da mağdurun korktuğu için şikayet edememesi-nin de payı olduğu söylenir ama, aynı gerekçe-ler batılı toplumlardaki kadınların da handikabı-dır. Uluslararası Af Örgütü tarafından 2005 yılında İngiltere’de yapılmış bir araştırmaya göre, insanla-rın %34’ü, bir kadın bir erkekle flört etmişse, teca-vüze uğramada kısmi sorumluluğu olduğuna ina-

nır. Kadın her yerde kadındır.

İstatistikler çoğu zaman ruhsuz ve işlendikleri konuyu sıradanlaştırıp rakamlara boğarak, mevzu-nun ehemmiyetini azaltmaya, muhatabın konuyu kanıksamasına neden olurlar lakin verileri analiz etmekte ve biriktirmekte zaruridirler. Cinsel taciz ile ilgili veriler de içlerinde böyle bir mahzur ba-rındırırlar. İşte bu ruhsuz rakamlar bütününe bak-tığımızda ülkemiz açısından da gittikçe yükselen bir ivmeyle karşılaşırız. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre tecavüz ve taciz gibi cinsel saldırı suçlarında son beş yılda yüzde 30 artış mey-dana gelmiştir. 2005–2010 yılları arasında, 100 bi-nin üzerinde kadın cinsel saldırıdan mağdur ol-muş, lakin mağdur kadınların yüzde 40’ı şikâyetçi olmamıştır.

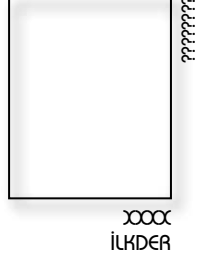
Rakamların vehameti bu konuda “acil eylem planlarının” bir an evvel hükümet bazında olu-şturulmasını gerekli kılmaktadır. Daha da önemli-si bu yozlaşmaya karşı fertlerin ahlaki değer yargı-larını terazide sınamalarıdır. Ali’nin hakkını Ali’ye, Veli’nin hakkını da Veli’ye teslim etmelidir. Ama-cımız feministçe bir yaklaşım geliştirip bir cinsin tümüyle “arızalı” olduğunu iddia etmek de-

ğildir. Kadın ve erkek, mekanik bir düzeneğin dişlileri gibi birbirini tamamladıkça işleyen sosyal bir makinenin parçalarıdır. Eğer dişlileri yerlerine düzgün bir biçimde oturtamazsanız, dü-zeneği kullanılamaz hale ge-tirirsiniz. Elinizde patlar. Bi-naenaleyh erkekler edepleri-ne, ahlaklarına ve nefislerine hâkim olurken, kendilerini kö-tülüklerden korumak için mücade-

le ederken, kadınların bunlardan azade ol-duğunu düşünmek de hakkaniyetsiz bir yaklaşım olur. Anelik gücü ile bir nevi toplum mühendi-si olan kadınların, bu gücün bilincinde nefisleri-ne ve ahlaklarına dikkat etmeleri elzemdir. Bu du-rumun tek taraflı günah keçilerini aforoz etmek-le çözülmeyeceği aşikârdır. Olsaydı, bugüne kadar olurdu zaten.

**Anelik
gücü ile bir nevi toplum
mühendisi olan kadınların,
bu gücün bilincinde nefislerine
ve ahlaklarına dikkat
etmeleri elzemdir.**

Müslümanca Bir Duruş Üzerinden "Kadın" ve "Kimlik" Mücadelesi

"Ey insanlar! Şüphesiz ki, biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır." (Hucurat-13)

İslam inancına göre kadın ve erkek Allah tarafından aynı özden yaratılmış, aynı soydan aynı ana babadan gelmiş iki farklı cinstir. Bu farklılık birbirlerine herhangi bir üstün olma vasfı yüklemes. Her iki cins de tek başına mevcut özellikleri ile bir diğerine ihtiyaç duyar, birbirini tamamlar.

Buna rağmen hâkim görüş kadını kendi çizdiği perspektifin dışında görmek istemez. Bu baskın görüşe rağmen, tarihin pek çok döneminde gelenekçi yaklaşımın tanımladığı kadın tipinden farklı yapıda olan kadınlardan da söz edebiliriz.

Kuran'da ismi zikredilen kadınlardan olan Hacer, Asiye ve Meryem tarihin oluşumunda büyük katkılar sağlamışlardır.

Hacer genel kabullerin dışında köle ve siyahî bir kadın. Allah'a olan teslimiyeti ve verdiği büyük mücadeleyle asırlar geçmesine rağmen hala örnek gösterilen ve anılan bir kadın.

Asiye saltanat ve zenginliğin içindedir. Bu durum gerçeği görmesine engel olmamış, zor, sıkıntılı, eziyetli bir yaşamı göze alarak, zalim kocasına değil, zamanın gücünü elinde bulunduran zorbasına değil, amirlere idarecilere değil, yaradan Rabbi'ne itaat yoluna gitmiştir. Tüm bu engellemeler, Allah'ın Peygamberi'nin onun merhametli ellerinde, güvenli bir şekilde yetişmesine mani olamamıştır.

Meryem ise masumiyetin simgesidir. Babasız

bir çocuk doğurarak çok zor bir görevi üstlenmiş, sabırla mücadele ederek bir peygamber yetiştirme sorumluluğunu üzerine almıştır.

Cehaletin had safhada olup, insanın medenîleşme adına değişiminin çok zor olmasından dolayı "Cahiliye Devri" denilen zaman diliminde, asırlar sonrasında bile hükmünün ilk günkü gibi geçerli olacağı, bütün insanlığın hizmetine sunulmuş, insanların maddî ve manevî uygarlıklarını geliştirecek bir din ortaya çıkmıştır.

İslâmiyet'in zuhuru kadının toplumda "birey" olarak sahneye çıkışının da başlangıcıdır. Şüphesiz İslâmiyet bütün beşeriyetin istifadesine sunulmuş evrensel özellik taşıyan bir dindir. Böylesi bir dinin getirdiği düzen, kadının toplumsal statüsü dâhil hayatın her alanında büyük değişimler getirmiştir.

Kadınların bilhassa Hz. Muhammed (s.a.v.) zamanında toplumda çok aktif olduklarını görürüz. Batı dünyası Orta Çağ'da "Kadın insan mıdır, değil midir?" diye tartışırken, İslâmiyet 1400 sene önce insanlık tarihinde ilk kez kadına toplumsal rol vererek bu soruyu cevaplandırmıştır. Kadını anne rolüyle sınırlamadan, onun, yeteneklerini algılamasını ve kullanmasını sağlamıştır. Buna en büyük örnek, Hz. Peygamber'e ilk inanan ve O'nun yanında yer alan sevgili eşi, ilk Müslüman Hz. Hatice'dir.

İkinci olarak Hz. Fatıma'yı anabiliriz. Kadın

utanç verici bir varlık olarak görüldüğü bir dönemde bizzat Hz Peygamber'in soyunun mirası konumunda görülüyor. Örnek aile hayatının yanında bilimsel, toplumsal faaliyetlerde de yerini almakla beraber şiirleri ve söylevleri zamanımıza kadar geliyor.

Bir başka örnek olarak Hz. Aişe'yi anabiliriz.

Hiz. Aişe, cemiyet içinde etkin biçimde insanlara hizmet etmiştir. İlimde, sanatta ve hukukî alanlarda erkekler gelip ona fikir danışmış ve o da toplumu yönlendirici konumda olmuştur. Ayrıca, Hiz. Peygamber'in (s.a.v.) eşleri ve kızları savaşlarda mücahide olarak veya geri hizmetlerde görev almışlardır. Hastalara bakma ve yardım amacıyla ilk kadın topluluğu bu devirde oluşturulmuştur. İslâmiyet'in hâkim din olduğu pek çok toplumda kadın yöneticilere de rastlamak mümkündür.

İslâmiyet'in ilk yılları kadın hakları açısından insanlığın zirveye ulaştığı bir dönemdir. 1400 sene önce kadınla ilgili üç yenilik gerçekleşmiştir. Bu yenilikler Arap toplumunun o dönemde kadına yaptığı yanlışları değiştirir nitelikte haklardır.

Bunlardan birincisi; kadının fert olarak kabul edilmesi, söz hakkının olması, ikincisi; ilim öğrenme hakkı ve üçüncüsü de miras hakkıdır. Bu hakların verilmesi sonucunda insanlık tarihinde kadının toplumdaki rolünün en hızlı gelişim dönemi başlar.

Bu konuda bazı örnekler aydınlatıcı olacaktır: Hiz. Ömer'in oğlu Abdullah, "Hz. Peygamber sağ iken biz kadınlara daha iyi davranırdık; çünkü ayet gelecek diye çekinirdik!" der. Demek ki o dönemde, "Kadınlara değer verin!" izlenimi çok kuvvetli bir şekilde uyanmıştır.

Abdullah'ın oğlu Bilal, karısını mescide göndermediğinde babası çıkışır ve "Hz. Muhammed böyle yapmamıştı." der. Hiz. Peygamber'in eşi Hiz. Zeynep, deri işçiliği yapmış. Yüce Resul, eşine bir oda tahsis etmiş, orada deri işleri yapmasına ve kazandığı parayı istediği gibi kullanmasına fırsat vermiştir.

1400 sene önce Hiz. Ömer, farklı bir uygulamayla, Medine çarşısında Şifa isimli bir hanımı za-

bita müdürü yapmıştır. Fakat bu süreçten sonra kadının sosyal konumuyla ilgili kazanımlar geri dönmeye ve azalmaya başlamıştır. Bu süreçte geleneğin, dinin önüne geçtiğini gözlemek mümkündür.

İslâm toplumunda kadının durumu birçok Avrupalı yazar tarafından yanlış anlaşılmış ve Müslüman kadının bütün tarih boyunca erkeğin esiri olduğu veya kafes arkasına itilmiş bir mahpusun hayatını yaşadığı tezi ileri sürülmüştür. Hâlbuki Müslüman reşit kadın hem istifade hem de kullanma ehliyetine sahip olduğu için çağdaş hukuk sistemlerine bağlı kadınlardan çok önce hukukî şahsiyetini kazanmış bulunmaktadır. Serbestçe ticaret yapan, malları üzerinde istediği gibi tasarrufta bulunan Müslüman kadını toplum hayatında kendine düşen yeri almaktan alıkonulamamıştır; Ortaçağ'da İslâm kadını fıkıh ve hadis müderisliği, vaizlik, şairlik, vezirlik ve müşavirlik etmiştir. Ama tüm bunlar toplumun geneline yayılamamış, kemikleşmiş gelenekler ve yönetim sistemiyle çatışmıştır. Bu durum kadınların evlerinde oturup yalnızca ev işlerinden sorumlu oldukları inancıyla zihinsel bir tembellik süreci yaşamalarına sebep olmuştur. Böylelikle kadın kendi yeteneklerinin farkına dahi varamadan bilim, sanat gibi veya toplumsal duyarlılık gerektiren konulardan uzak durabilmişti.

Peki, ne olmuştu da bu dönemlerde sekteye uğramış, kadınlar hep erkeklerin gölgesinde kalmış, toplumdan izole edilip silik şahsiyetler olmuşlar? Veya Allah'ın mümin erkeklere ve mümin kadınlara birlikte yüklediği toplumsal sorumlulukları unutmuşlar veya unutturulmuşlar. Tek neden olarak yalnızca birileri tarafından engellenmeleri toplum dışına itilmişlik durumlarından dolayı mı diyeceğiz.

Buna ilave olarak bu kolaycılığı seçmiş olabilmeleri ihtimalini de ekleyebilecek miyiz? Tabii ki Bu durum, kadını yalnız ev eksenli bir yerde konumlandıran gayri İslami bir anlayışın ürünüdür en büyük neden önlerine set çekilmesi, kendilerine fırsat verilmemesi ve yalnızca evi referans alan bir yaşam biçiminin onlara yakıştırılması ve daya-

tılmasıdır. Günümüzde de hala dünyaya kocalarının gözüyle bakan, bundan başka görevi ve ödevi olmadığını kabul eden kadınlar pek çoktur.

Asrısaaadet döneminde kadınlar toplumun her alanında hayata katılmışlardır. Bu sayılı yıllardan sonra roller giderek zayıflamış, kimi zaman tamamen yok olmuştur. Örfün dinin yerine geçmesiyle İslam'a atfedilen yanlış uygulamalar günümüze kadar ulaşmıştır.

Zaman akışı içerisinde kadının toplumdaki konumu ile ilgili tespitler yapıldığında mazide yaşayan kadınların ve modern çağda yaşamakta olan kadınların statü ve kimlikleri itibarıyla belirli açılardan çok farklı konumda oldukları görülür.

Ama bu farklılık modern düzende yaşayan kadınların geçmiştekilerden çok daha iyi bir statüye sahip olduğu anlamına gelmemektedir. Dünyada yaşayan kadınlar ve sorunları hakkında bilgiye ve veriye sahip olmak bu kanaati doğrulayacak sonuçları elimize vermektedir. Geçmişte yaşanan ve bizim geri kalmış medeniyetler diye tabir ettiğimiz çoğu kültürde yapılan yanlışlıklar, yaşanan cinsiyet ayrımcılığı ve taassup içinde hapsolunan kadın günümüz modernliğinin içinde de mağdur durumda var olma ve kendini kabul ettirme savaşı vermektedir.

Aslında kadın daha çok sosyal yaşamın ve iş hayatının içindedir, eğitim alabilmektedir, ekonomik gücü vardır ve birçok sektör kadına hitap etmekte, kadının imajı, yaşantısı, giyimi, dâhil her adımına bu sektörlerce yön verilmektedir. Tüm bunlar kadının mutlu olmasına, toplumu, ailesi, eşi ve çocukları tarafından kabul görmesine ne yazık ki yol açmamakta, günümüz toplumlarında hukukun var olmasına ve birçok kişisel hürriyetin bizzat kadın tarafından korunmasına rağmen modernlik, şiddet, taassup, istismar, itilmişlik ve yalnızlık gibi pek çok sosyal problemi çözümleyememektedir.

Yine günümüzde kadınların önüne hiçbir hukuki zemini olmamasına rağmen, başörtüsü yasayla toplumsal alanda görünür olmasına engeller konulmaktadır. Kadınlarımızın çoğu, bilim, sanat, siyaset ve daha birçok alanda belli bir noktadan sonra tıkanmakta ve daha fazla ileriye gidememektedirler.

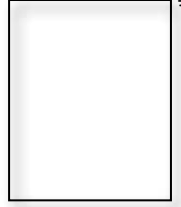
Dindar kadının birincil kimliğinde başörtüsü vardır ama daha sonra kendi aslı kimliği oluşmalı, ortaya çıkmalıdır. Kendi yeteneklerinin farkına varan, düşünen kadın aile içinde olduğu kadar toplumun her kesiminde de bu yeteneklerini kullanmak ister. Buna engel olan her şeyle kadın savaşı halindedir. Her zaman vurgulandığı gibi toplumun yarısını oluşturan, yarısını da eğiten kadındır. Bu nedenle toplumların gelişme ve değişme sürecinde kadın en önemli unsurdur. Yüce Allah (cc) kadının bu önemli rolünden dolayı ilahi hitabında çoğu zaman kadınla erkeği birlikte anmıştır.

Bununla ilgili olarak şu Ayet-i Kerime aydınlatıcı olacaktır..

“Allah’a teslim olan erkekler ve teslim olan kadınlar, iman eden erkekler ve iman eden kadınlar, taate devam eden erkekler ve taate devam eden kadınlar, dürüst erkekler ve dürüst kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, mütevazı erkekler ve mütevazı kadınlar, hayır yolunda infak eden erkekler ve infak eden kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve ırzlarını koruyan kadınlar, Allah’ı çok zikreden erkekler ve çok zikreden kadınlar var ya, işte Allah onlara mağfiret ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.” (Ahzab, 35)

Kadın Sorunlarının Medyaya Yansıması

Hatice Sarıkamış Tıktık

Modern iletişim teknolojilerinin katkılarıyla, ülkemiz de hemen hemen her evde medyanın etkisini görmek mümkündür.

İnsanların yaşantıları, karar alma biçimleri medyadan gelen mesajlarla değişim gösteriyor.

Toplumda medyaya muhatap olan çoğunluk kadınlar oluyor. Kadını bu noktada sadece bir medya izleyicisi olarak değerlendirmemek lazım. Zira kadın medyadan etkilenmekte, ailesinin etkilenme sürecinde de aktif rol oynamaktadır.

Dolayısı ile haberler, diziler, kadın programları adını verdiğimiz gündüz kuşağı programlarını takip eden kadınlar bu programlarda verilen mesajların etkisiyle algılarına ve duygu dünyalarına, hatta yaşamlarıyla ilgili kararlarına yön vermekteler.

Bu durum ailenin diğer bireylerini etkilediği gibi, toplumun yapısını değiştirecek bir sürece yol açmaktadır.

Bu geniş ilgi alanı kadının lehine işlememekte, kadın medyada klişe rollerle temsil edilmekte, çoğunlukla da küçültücü mesajlarla yer almakta yani doğru temsiliyeti konusunda ciddi sorunlar var.

Bir medya çalışanı olarak, kadının medyada doğru ifade edilmediğini düşünüyorum.

Yani medya, kendisini en çok takip eden kadın potansiyeline gereken önemi ve temsiliyeti vermiyor. Böylesine etkin konumuna rağmen (gerek kadının gerek medyanın) toplumsal cinsiyet eşitsizliğine bir çözüm getiremiyor. Getirmediği gibi bu durumu körükleyici, teşvik edici roller biçiyor.

Kadın medya da şablonlarla temsil ediliyor. Şiddet objesi, cinsel obje olarak yer alıyor. Küçük düşürülüyor. Akılla becerileriyle kabiliyetleriyle değil de saçının rengi, dudağının boyası, eteğinin boyuyla yer alıyor. Bu şekilde de pek çok unsurun mağduru olarak, eşitsiz bir ortamın içine çekiliyor.

Olayların içinde özne değil de, bir tüketim nesnesi olarak yer alıyor. Görmezden geliniyor ya da eksik temsil ediliyor. Belirli roller veriliyor.

Yani çoğunlukla kurban olarak sunuluyor. İşte ihanete uğrayan, bu durumu kışkırtan, aldatan ve ya mağdur edilen, şiddet gören vb... müspet yönde edilgen olan bu konumu, güçlü kişilikli bir temsiliyeti yok. Hep olumsuz mesajlarla yer alıyor. Vurgulayıcı unsurlar, fotoğraflarla bu aciz zayıf veyahut şah kadın biçimleri kalıcı biçimde destekleniyor.

Yani medyada insanın temel içgüdülerinin, cinselliğin ve şiddetin tek belirgin figürü kadın olarak işleniyor. Oysa insanı ilgilendiren onlarca müşkülün, mevzunun, meselenin yanında şiddet ve cinsellik rasyonel bir şekilde ifadesi sınırlı kalıyor.

Esasında medya algı ve kültürel etkileşim açısından önemli bir misyon taşıyor. Şiddete uğrayan kadına neler yapması gerektiğini öğreterek ona bir çıkış yolu gösterebilir. Şiddete karşı toplumsal bilinç oluşturabilir. Toplumsal cinsiyet eşitsizliğine ilişkin bir çözüm geliştirebilirken, cinsiyet ayrımcılığını körükleyen bir tutum sergiliyor. Ve kadın elde edilmesi gereken bir obje durumuna indiriliyor. Kolay elde edilebilir bir hafiflikte sunuluyor...

Her ne kadar eşitlik adına bir takım sözler verse de genel anlamda toplumdaki cinsiyet ayrımcılığını yani eşitsizliği güçlendiren ortamı hazırlıyor.

Medya da Kadın Nasıl Yer Alıyor?

Mankenlerin hayat hikâyelerinin ve onlara ait fotoğrafların medya da çokça yer almasının altında çok geniş bir kadın kesimine yönelik, aynı hayat tarzına geçmelerini teşvik eden bir mesaj var.

Kendi halinde insanları bu ışıltılı hayata indirgeme, dizilere yönlendirme söz konusu. Dizilerin çokça izlenmesinde de aynı mantık vardır. Işıltılı hayatın hoşla gitmesi...

Estetik ameliyatlarının çokça konuşulması, selülit sorunu, neredeyse bütün kadınların sorunuymuş gibi gözükmesinde ve gösterilmesinde aynı mantık var. Yaşam tarzını, kadınların fizliğini bunların belirlenmesinde de aynı mantık var. Tüm bunlar erkek egemen yapının ürünüdür. Kadını böyle gör-

mek istiyorlar çünkü...

Medyada kadının yer al-
şında ki dengesizliğe bir ör-
nek de başörtülü kadın im-
gesinin izdüşümüdür. Ba-
şörtülü kadına programlar-
da yer verilmediği gibi, fo-
toğrafı dahi kullanılmaz.

Çok ilginç olan şu ki, ka-
dın programlarının yapımcı-
sı da kadın. Gazetelerin kadın eklerini de çoğunluk-
la kadınlar çıkartmakta. Onlar da erkekçe bakış açı-
sıyla hareket ediyorlar

Medyada Kadın ve Reklamı

İnsanların algılamalarında medyanın karar veri-
ci bir etkisi, yönlendirmesi oluyor demiştım. Rek-
amları bu değerlendirmenin ilk sırasına koymak
mümkün.

Medyada muhatabın çoğunluğunun kadın oldu-
ğunu düşünürsek yani sıradan bir izleyici değil de
doğrudan odak. Zira kadın ailesini etkilemekte ak-
tif rol oynuyor.

Reklamlarda birey farkında bile olmadan mesaj
ona ulaştırılmakta ve etki altında bırakılmakta.

Yani reklamlar bir ürün hakkında bilgi veriyor
gibi görünse de davranış kalıpları yaşam biçimleri
ve kadın erkek stereotiplerini izleyicisine aktarmak-
ta, söylemleriyle yine erkek bakış açısıyla toplumsal
cinsiyet tipleri çizilmekte.

Medyada Şiddet ve Kadın

Evet, medyada şiddet ele alındığında baş aktö-
rün yine kadın olduğu görülüyor. Şiddet olaylarının
en belirgin olanı töre cinayeti olarak bilinirdi. Geri-
de bıraktığımız haftalarda hemen her gün bir kadın
cinayeti haberi okuduk.

Aile içinde karısını yani çocuklarının annesini
öldürmeye varacak bu öfkenin oluşmasını da, bu ol-
guyu da, bir aile babasını bu hale getiren toplumsal
bozukluğu da merak ediyorum. Bu da ayrı bir konu.

Ama her ne olursa olsun ortada mazur gösteril-
meyecek bir şiddet var.

Türkiye de kadın algısına dair problemleri gün-
deme taşımak alışlagelmiş klişeleri kırmak da yine
medyanın görevidir diye düşünüyorum.

Kadın ayrımcılığını, suiistimalleri önleme-
ye yönelik, iyi örnekler arttıkça, bu örneklerin et-

kileşimiyle ayrımcılığa ilişkin
şikâyetlerde azalacaktır.

Sosyal hayatta ve medyada
kadınlar daha aktif olursa hayatı
güzelleştirebilirler diye ümidim
var çünkü kadınlar daha barış-
çı, uzlaşmacı, naif ve rasyonel-
dirler.

Belki bu konuda başka bir
tehlike, egemen ortamlara gir-

dikçe kadınların fitratından uzaklaşabilmeleri bir
tür erkekleşmeleri. Bu konuda da dikkatli olmalıyız.

Çünkü iş hayatında kadın kendini muhafaza
etme konusunda zorlanıyor... Diye düşünüyorum.

Kadın sayısız alanda koşturur olmuştu ve bu-
gün bu koşturma elde edilmiş bir hak olarak gös-
teriliyordu. Fitratına uygun olsun olmasın her yer-
de var artık.

Esasında erkeğin arabasına koşulan at duru-
munda.

Bir farkla arabayı arkadan kırbaçlanarak koşul-
ması yerine gözüne yeşil bir gözlük takılarak koşul-
ması o ilerisini yeşil görünce ota kavuşmak ümidiy-
le koşturacak ve yine aynı arabayı kadın çekecekti.

Evet, kadın erkeği geçti ama erkeğin arabasının
önünde at diye gösterilen yeşilliğin peşinde koştur-
ğu için geçmişti.

Böyle bir kısır döngünün içindeydi kadın. Ona
pek çok kapılar açılmıştı. Süslenip püslenip her
yere girebiliyordu. Ayrıca defilelere yarışmalara çı-
karılıyor alkışlanıp tahrir ediliyor.

Kadının istikrarsız duygusallığı, güzel bir kazanç
aracı olmaya elverişli. Onun sayesinde yeni yeni en-
düstri kolları gelişmişti. Kozmetik dünyası takı dün-
yası... Yani yine kadının sırtından para kazanıyor-
lar. Kadın farkında olmadan bu kez gönüllü kölelik
yapıyor. Bu işin reklamını yapacak, kadını gönüllü
köleleştirecek çok uluslu şirketleri var. Menfaat şe-
bekelerinin TV leri radyoları, dergi, gazete, maga-
zinleri...

Öyle görünüyor ki kadından çok onu sömüren
erkek örgütlenmişti.

Bütün bunların sonucunda kadın her arandığı
yerde, zorluk çekilmeden bulunabilen mebzud bir
varlık haline geldiğinden gözden düşüyor ve değer
kaybediyor.

Toplumda ve Ailede Kadına Yönelik Şiddet

Aliye Satılmışoğlu
Araştırmacı-Yazar

asatilmisoglu@hotmail.com

“Mü'min; insanları kötüleyen, lanetleyen, kötü söz ve çirkin davranış sergileyen kimse değildir.” Hadis-i Şerif Tirmizi; Birr, 48

Ailenin temelini kadın ve erkek oluşturur. Kadınlar ve kız çocukları Allah'ın (c.c) emanetleridir. Çiftler nikâh akdiyle birbirlerine bağlanırlar ve bir aile kurarlar. Aile insanın en mahrem alanıdır.

Rabbimiz, yüce kitabımızda; Rum Suresi 21. Ayette: “ O'nun varlığının belgelerinden biri de sizi eşler olarak yaratması ve aranızda sevgi ve rahmeti yerleştirmesidir. Birbirinizle huzur ve sükûn bulasınız diye. And olsun ki düşünen bir toplum için bunda büyük ibretler vardır.” buyurmaktadır. Bu ve bunun gibi pek çok ayette; özelinde çiftler, genelinde insanlar arasında sevgi ve merhametin olması gerektiği vurgulanmaktadır.

Tahrim Suresi 6. Ayette de “ Ey iman edenler! Kendinizi ve aile efradınızı cehennem ateşinden koruyunuz. “ buyrulmaktadır.

Aile olmak, aile kurmak ve yuvamızı cennet bahçelerinden bir bahçeye çevirmek insan olmanın gereğidir, umududur, hedefidir.

Yüce dinimiz Kadın'a tam bir kişilik kazandırmıştır. Kadın, insan olarak mükellef sayılmış, yapacağı iyi ve kötü işlerin sorumluluğunun kendisine ait olduğu bildirilmiştir. O zamana kadar diğer din mensupları tarafından kadın, doğuştan günahkar sayılmış, hayvan statüsünde görülmüş, alınıp satılan, istenildiği zaman keyfi öldürülen, hiçbir hakka sahip olmayan “yaratık” olarak gösterilmiştir. Cahi-

liye döneminde diri diri kızların gömüldüğünü hepimiz biliyoruz.

Yüce Rabbimiz En'am Suresi 151, Isra Suresi 31 ve Tekvir Suresi 8-9'da bu fiili cinayet olarak değerlendirilmiş, evlilik ve sonrasında da kadına önemli haklar verilmiştir. Ahzab Suresi 35. Ayette kadınlarla erkekler beraber anılmaktadır. Ayrıca Bakara Suresi 228. Ayette; erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi kadınların da erkekler üzerinde hakları olduğu buyrulmaktadır.

Şunu unutmayalım ki, İslamiyet kadına verilmesi gereken en büyük değeri vermiştir. Şu da bir gerçek ki; kadın ve erkek cinsiyet olarak, fitri ve psikolojik olarak farklı özelliklere sahiptir. Kadının erkeğe göre üstün tarafları olduğu gibi, erkeğinde kadına göre üstün tarafları bulunmaktadır.

Günümüzde kadına gereken değer verilmediği gibi şiddet uygulamaları toplumda ve aile içinde gün geçtikçe artmaktadır.

Kadına yönelik şiddet; cinsiyete dayanan, kadını inciten, ona zarar veren, fiziksel, cinsel, ruhsal hasarla sonuçlanma ihtimali olan, toplum içinde ya da özel yaşamda ona baskı uygulanması ve özgürlüklerinin keyfi olarak kısıtlanmasına neden olan her türlü davranıştır. (DSÖ, 1993)(Violence Against Women 1996)

Sadece kadın olmaları nedeniyle üreme çağın-

da ki kadınların sağlıklı yaşanacak yıllarının %5-%16'sını kaybettikleri belirtilmektedir.

Kişinin eşine, çocuklarına, ana-babasına, kardeşlerine ya da yakın akrabaya yönelik her türlü saldırgan davranışı aile içi şiddettir.

Peki, Kadına Toplumda ve Aile İçinde Şiddet Nasıl Uygulanıyor?

Fiziksel Şiddet; Sağlıksız koşullarda yaşama-ya zorlamak, sağlık hizmetlerinden yararlanmasına engel olmak ve her türlü dayak, itip kakma, tokat, çeşitli aletlerle yaralama, bedensel zarara uğratma gibi şiddet fiilleri bu gruba girmektedir.

Psikolojik, duygusal ve sözel şiddet; bağırma, hakaret etme, korkutma, başkalarıyla kıyaslama, aşırı kıskanma, ihmal etme, yok sayma, giyineceğine ve gideceğine karışma, her türlü tehdit, kendini geliştirecek eğitim faaliyetlerine engel olma, diniyle, mezhebiyle, fiziksel özellikleriyle alay etme, aşağılama v.b içermektedir.

Cinsel Şiddet; tecavüz (kocasından tarafından olsa), çocuk doğurmaya veya doğurmamaya zorlama, kürtaja zorlama, fuhşa sürüklenme, v.b kapsamaktadır. Ayrıca toplumda, işyerinde, ailede cinsel taciz uygulamaları hızla artmaktadır.

Ekonomik Şiddet; zorla çalıştırılmak veya çalıştırılmamak, ekonomik konularda kadının fikrini sormamak, kadının parasını, malını zorla elinden almak, mesleki yönden kendisini geliştirmesine mani olmak ve buna benzer şiddet fiillerini kapsar.

Kadının dinini yaşamasına engel olmak, hemen hemen tüm şiddet unsurlarını içinde barındırır.

Ayrıca bir şiddet unsuru vardır ki ne fizikseldir ne sözeldir... Bu unsur kadını en çok yaralayan şiddet biçimidir. Önemsememek, başkaları tarafından konuşmaya bile layık görülmemek, hiç yokmuş gibi davranılmak... Günümüzde kocasıyla aynı evde oturduğu halde hiç konuşulmayan, muhatap bile kabul edilmeyen yüzlerce kadın var. Ayrıca töre ve namus cinayetlerini acaba hangi kategoriye koyabiliriz?

Şiddetin en büyüğü, bütün şiddet unsurlarını içinde barındıran savaşlardır. Bugün dünyanın pek çok yerinde bu şiddet devam etmektedir. Savaşların en çok etkilediği kesimse hiç kuşkusuz kadın ve çocuklardır. Üstelik savaşların nedeni hiçbir zaman

kadın ve çocuklar olmamıştır.

Kadına yönelik şiddet, sadece mağduru değil aynı zamanda şiddete tanık olan çocukları da ciddi biçimde etkilemektedir.

Şiddete maruz kalan kadında; utanma, suçluluk, öfke, yalnızlık, başarısızlık hissi, özgüveni kaybetme, aşağılık kompleksi, değersizlik hissi, kaygı, yeme ve uyku bozuklukları, intihar fikri, madde bağımlılığı, çocuklarına ve sevdiği insanlara şiddet uygulama, televizyon ve internet bağımlılığı gibi olumsuzluklar görülmektedir. Ayrıca fiziksel şiddete bağlı olan rahatsızlıklar (sağırılık, çürükler, kesikler, dişlerini kaybetme, görme kaybı, kemik kırıkları, kronik ağrılar) ve psikolojik travmalar görülmektedir. Bunların sonuçlarında da stres, depresyon, intihar ve suç işleme oranları artmaktadır.

Cinayet ve şiddet, tüm yaralanmaya bağlı ölümlerin %13'ünü, intiharlar %16'sını, savaşlara bağlı ölümler %10'unu oluşturmaktadır.

Toplumda kadına şiddet arttıkça boşanmalar artmakta, boşanmalar arttıkça suç işleme oranı ve suça itilen çocuk sayısı hızla artmaktadır.

Günümüzde henüz doğmamışken, kız olduğu tıbbi olarak tespit edildikten sonra anne rahminde katledilen kız çocuklarının sayısı hızla artmaktadır. Kadına şiddetin fiziksel ve psikolojik sağlık sonuçları sosyal ve duygusal olarak bireyin, ailenin ve toplumun tamamını etkilemektedir. Aile içinde yaşıyorsa aile tahrip olurken, çocuklar aile büyüklerine ve aile yaşamına olan güvenlerini kaybedecekler, kendileri de şiddet eğilimli kişiler yani suça itilen bireyler haline geleceklerdir. Şiddet öğrenilebilen bir davranıştır.

Yoksulluk, işsizlik, alkol ve madde bağımlılığı, yanlış namus anlayışları, televizyon ve internet bağımlılığı, akıl hastalığı, davranış bozuklukları, özgüvensizlik v.b insanları şiddet uygulamaya itmektedir. Şiddetin boyutu arttıkça, şiddet uygulanan kadının eşine, babasına, abisine v.s karşı duygusal bağı giderek azalır. Genellikle aile içi mesele olarak görülür başkalarına anlatılmaz. Şiddeti uygulamak maliyet gerektirmez, savunmasız kadına karşı yapılırken kolaydır. Üstelik istediklerini yaptırma garantisi vardır. Kadınlar ekonomik ve fizyolojik olarak yetersiz olduklarından karşı koyamazlar. En fazla kadın boşanmaya gidebilir, bunu da çoğu

kez şiddeti arttırarak kontrol altına alabilirler. Kadına yönelik şiddet insan hakları ihlalidir. Şiddet uygulayan öncelikle kendine zarar verir.

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de ne yazık ki zaman zaman kadınlarda birbirine ve çocuklarına şiddet göstermektedirler.

Kadına yönelik toplumsal ve aile içi şiddet mücadelesi edilmesi gereken ciddi bir toplumsal sorundur. Şiddet eylemleri öğrenim ve ekonomik düzeyi ne olursa olsun, her yaşta evli, bekâr veya dul kadınlar için geçerlidir. 1990'lerden itibaren hızı artmaktadır. Bu artış oranları özellikle gelişmekte olan ülkelerde %50'leri geçmektedir.

Şiddet mağduru kadınlar korunmalı, desteklenmeli, faillere caydırıcı cezalar verilmelidir.

Kadınlar her yönden ayakları üzerinde durabilecek şekilde geliştirilmelidir.

Burada önemli olan, insanların şiddete meyletmesini önlemek olmalıdır. Toplumda kadına karşı zihinsel bir dönüşüm olmalıdır. Esas hedef, kimsenin kimseye şiddet uygulamamasıdır.

Ülkemizde son yıllarda bu konunun önemi kavranmaya başlanmış, “Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü” kurulmuş, “Aile İçi Şiddetle Mücadele Ulusal Eylem Planı” hazırlanmıştır. Bu çalışmaların artarak devam etmesi en büyük temennimdir. Ayrıca sığınma evleri, fizyolojik ve psikolojik tedavi ortamları, kadınların ekonomik, mesleki ve kişisel gelişimleri gibi çalışmalar yeterli değildir. Şiddetle mücadele bir devlet politikası olmalıdır.

“Ey insanlar, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi milletlere ve kabilelere ayırdık. Allah katında en üstün olanınız takvaca üstün olanınızdır.” (Hucûrat - 13)

Rabbimiz Tevbe Suresi 71 ve 72. Ayetlerde Mü'min kadın ve erkeklerin birbirlerinin dostu, velisi olduğunu bildirmektedir.

Peygamber Efendimiz (s.a.s) Rahmet Peygamberidir. Rahmeten-lil Âlemin, âlemlere rahmet olarak gönderilmiş, merhametli olmanın en güzel örneklerini yaşayarak bizlere göstermiştir. En güzel ahlaka sahip olan ve bizim en güzel örneğimiz (usve-i hasene) olan sevgili peygamberimiz (s.a.s)

hiçbir kimseyi dövmemiştir, şiddet uygulamamıştır. O (s.a.s) canlı cansız her şeye karşı merhametlidir. Aile içi problemler karşısında kendisi hiçbir zaman şiddete başvurmadığı gibi, ashabına da bu konuda izin vermemiştir.

“...Nasıl oluyor da gündüzün dövüp geceleri hanımlarınızla beraber oluyorsunuz?” diyerek eşlerine şiddet uygulayanları uyarmıştır. Karısını dövüp kolunu kıran bir sahabeye müdahale etmiş ve boşanmalarını emretmiştir. (Nesai; Talak 53) “Merhamet etmeyen bizden değildir” diye buyurarak bizleri uyarmıştır.

Mevlana'nın söylediği gibi, kadın bir yuvayı kurtarır. Yuva bir toplumu, toplumda dünyayı kurtarabilir.

Bu dünyasını kurtaran ebedi âlemini de kurtarmış olur. İyi ve güzel ahlaklı bireyler mutlu ve huzurlu aile ortamında yetişir. Bir çocuğa yapılabilecek en büyük iyilik anne ve babanın birbirini sevmesidir.

Hz. Muhammed'e ilk iman eden bir kadındır (Hz. Hatice). İslam'da ilk şehit bir kadındır (Hz. Sümeyye). Peygamberimiz Hz. Aişe'nin dizinde son nefesini vermiştir. Peygamber Efendimiz'in (s.a.s) nesli kızı Hz. Fatıma'dan (r.a) devam etmiştir.

Bir Âlime sormuşlar : “Dünyada en çok ve en az bulunan şeyler nelerdir?”

Âlim cevap vermiş : “İnsanoğlu çoktur, insan azdır.”

Yine sormuşlar : “Başarılması en zor şey nedir?”

Âlim yine cevap vermiş : “Başarılması en zor şey İNSAN olmaktır.”

Evet, insan olmak için dinimizi en güzel şekilde öğrenmeli, Kur'an ve sünnetler üzerine yaşama-lı, başkalarına da örnek olmalıyız.

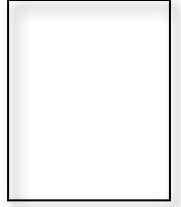
“Ey rabbimiz, bize eşlerimizi ve çocuklarımızı göz aydınlığı (gönül ferahlığı) olacak kimseler kıl.

(Furkan Suresi 74)

İki cihan saadeti duasıyla...

***H.z. Muhammed'e
ilk iman eden bir
kadındır (Hz. Hatice),
İslam'da ilk şehit bir
kadındır (Hz.
Sümeyye).***

İslamın Kadına Bakışı

Hacer Akın
Kuran Kursu Öğreticisi

***Diri diri toprağa gömülen kıza sorulduğunda,
“Hangi günahtan dolayı öldürüldü?” diye. Tekvir/8-9***

İslam dini kadını temelde bir insan olarak görür. Kadın İslam’a göre; kadın ve erkekten oluşan insan cinsinin birbirini tamamlayan iki parçasından biridir. Rum suresi 21. ayetinde belirtildiği üzere birbirlerinde huzuru bulmaları için karşılıklı iki cins olarak yaratılmış aralarına sevgi ve merhamet konmuştur. Böylesine güzel, nezih bir gaye ile yaratılan insanı parçalayıp ‘kadın bakışı’ ‘erkek algısı’ diye konuşmak bile dinin ruhuna aykırıdır.

Başlangıçta Kur’an’ın ‘nefs-i vahide’ diye tanımladığı tek bir özden yaratılan kadın ve erkek arasında yaratılış açısından birini diğerine üstün kılacak hiçbir fark yoktur. Her ikisi de Allah’ın yüzündeki halifesi olarak ilahi emirlere muhataptır ve sorumluluklarının gereğini yerine getirmekle yükümlüdür. Şunu net bir şekilde söylemek mümkündür ki; kadınla ilgili dinden kaynaklanan hiçbir problem yoktur.

İslam’ın temel kaynağı olan Kurban’a bakıldığında Cenabı Hakk’ın hitabının umumi olduğunu görürüz. Muhtelif ayetlerde 18 defa ‘Ya Ey-yuhennas’ diye tüm insanlara, 89 defada ‘Ya Ey-yühellezine Amenu’ diye tüm inanlara hitap edilmiştir. Kadın ve erkekler ayrı ayrı zikredilirken ise; “Allah’a teslim olan erkekler, teslim olan kadınlar, iman eden erkekler, iman eden kadınlar, itaat eden erkekler, itaat eden kadınlar, sabreden erkekler, sabreden kadınlar, Allah ‘tan korkan erkekler, Allah’tan korkan kadınlar; sadaka veren erkekler, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler, oruç tutan kadınlar, iffetlerini koruyan erkekler, iffetlerini koruyan kadınlar, Allah’ı çokça zikir eden erkekler, Allah’ı çokça zikir eden kadın-

lar, işte onlar için Allah büyük marifet ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.” (Ahzap 35) Ayetinde olduğu gibi hitap edilmiştir. Burada görüldüğü gibi kadın ve erkek aynı mükellefiyetlere tabi tutulmuşlar ve sonuçta vaad edilen mükâfatta her iki cins için vaad edilmiştir.

Hal böyle iken kadını akıllı yarım, dini yarım diye niteleyen, hatta peygamberimizin ağzından ‘Eğer bir insanın bir insana secde etmesini isteseydim kadının kocasına secde etmesini emrederdim.’ gibi dinle asla bağdaşmayan hadisler uyduranlar olmuştur. Bu akıl ve izan dışı söylemler camilerde vaaz-ü nasihat olarak anlatılmış, kitaplarda yer almıştır.

Aslında kadın sorunlarının temelinde toplumların sosyoekonomik yapılarıyla bağlantılı olarak ataerkil zihniyetin erkek varlığını ve haklarını ön plana çıkarma hatta merkeze alma gayreti vardır. Üstelik de kadını doğumundan itibaren erkekten aşağı gören bu zihniyet, bu çarpık görüşünü dine onaylatma gayreti içersinde olmuştur. İşte yukarıda örnek verdiğimiz uydurma hadiste bu gayretin sonucudur.

Kur’an’ın nazil olduğu Arap toplumu başta olmak üzere dünyanın pek çok yerinde bu zihniyet hâkim olmuş kadın tarih boyunca ezilmiştir. İslam bu ezilmişliği ve insanın insana zulmünü engellemek için gelmiş Peygamber Efendimiz de (s.a.v) saadet asrında bunun gerçekleştirilebileceğini tüm insanlığa göstermiştir. Saadet asrından itibaren maalesef Peygamber ahlaki gereği gibi korunamamış, İslam toplumlarında kadın büyük ölçüde

ezilmeye devam etmiştir.

Modern zamanlarda yapılan hak arama mücadelesinde ise kantarın topuzu kaçmış, 'feminizm' adı altında İslam'ın ruhu ile bağdaşmayan bir görüş, İslam'ı çevrelerde dahi konuşulur olmuştur. Hal böyle iken biz Müslümanların yapacağı en doğru davranış, problemleri Kurban'a arz etmek olmalıdır. Kur'an'ın ön görüşü, Resulullah'ın (s.a.v) uygulaması, her hususta olduğu gibi bu alanda da bize ışık tutacak yolumuzu aydınlatacaktır.

İçinde yaşadığı toplumu ıslah ve inşa eden Hz. Peygamber'in hayatında kadına karşı en ufak bir şiddetin ve ayrımcılığın olmadığı bilindiği halde onun vefatından kısa bir süre sonra İslami anlayışta kırılma başlamış, kadınlar haklarından mahrum bırakılmış, din adına ahkâm kesenler dini söylemlerle kadını mahkûm etmişlerdir. Irzlarını korusunlar gözlerini haramdan sakınsınlar emr-i ilahisi bütün müminlere seslenirken, gözü korumak ta, namusu korumak ta kadına yüklenmiş, kadının zaman zaman sokağa çıkması dahi engellenmiştir ve bu çarpık zihniyet devam etmektedir.

Oysa Tevbe Suresi 71. ayette Rabbimiz 'inanen erkek ve kadınların birbirlerinin velileri (dostları yardımcıları) olduklarını beyan ederek en güzel formülü bizzat kendisi ifade etmiştir. Kadın ve erkek İslam'ın edep çizgileri içerisinde beraber hareket ederek toplumu inşa edecek, problemleri birlikte çözecek, birbirlerine iyiliği tavsiye edip yanlış yapıldığında da ikaz edeceklerdir. Kadın da

erkek de cinsiyet ile değil kişilikleri, bilgileri ve becerileri ile değerlendirilmelidir. Akıl, izan, insaf ve adalet dini olan İslam'ın bakış açısı budur.

Hucurat Suresinde Cenabı Allah 'üstünlük ancak takva iledir ' buyurmakta iken, erkeği kadından üstün gören zihniyeti din adına hoş görmek mümkün değildir. Cahilliye adetleriyle mücadele için gönderilen İslam dini kadının ezilmişliğini geri plana atılmasını nasıl kabul eder? İnsanların bu hususlardaki günahları nasıl İslam'a mal edilebilir?

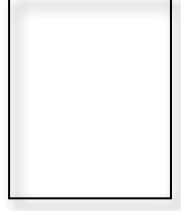
Kuran-ı Kerimde cölün ıssız kuytularında çığlık çığlığa gömülen kız çocuklarının acıklı hali en dehşetli kıyamet sahneleri ile birlikte zikir ediliyor. Bunun altında yatan ince manayı iyi kavramak gerekmez mi?

Günahsız bir kızın gömülmesinin; güneşin dürülmesi, yerin kaynaması, göğün yarılması gibi kâinatı sarsan bir olay gibi gören Kur'an yalnız kadının değil hiç kimsenin zulme uğramasına müsaade etmez.

Kur'an-ı Kerimde 'Allah zulmedenleri sevmez ' ayeti farklı bağlamlarda birçok kez tekrarlanır. Bugün ülkemizin bazı yörelerinde hala devam eden töre cinayetleriyle cahiliye insanların kızlarını gömmesi arasında ne fark vardır bir düşününüz? Namus cinayeti diye işlenen cinayetlerin altında namussuz erkekleri görüyoruz Bu akıl almaz fiillerin artık bitmesi ve İslam'ın yeniden nuruyla bizi kucaklaması dileği ile.

Ev Hayatında Kadın

Saliha Bektaş

salihabektas@ilider.org.tr

Hiz. Fatıma Peygamberin kızı, Hasan, Hüseyin ve Zeyneb'in annesi, ilk eğitimini babasından yani, bir Peygamber'den ve mü'minlerin annesi ilk Müslümanlardan olan bir kadından, Hiz. Hatice'den aldı. Bir Peygamber kızı olması O'nu Allah'a (cc) olan vazifelerine karşı bigâne (sorumsuz) bırakmadı. Çünkü babası O'na; Peygamber kızı olmasının onu sorumluluktan kurtaramayacağını söylemişti. Yani kişi Allah'a (cc) tek başına hesap verecek; ne annesi, ne babası, ne evladı ne de malı-mülkü ve mevki i onu (kişiyi) kurtaramayacak. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyruluyor: "Günahkâr kimse ister ki; o günün azabından kurtulmak için fide olarak, oğullarını, karısını, kardeşini, kendisini koruyup barındıran sülalesini ve yeryüzünde kim varsa hepsini versin de tek kendini kurtarsın" (Meâric: 11 – 14).

Eğer biz; fidyemizi bu dünyada verirsek, hesap günü pişman olmayız. Nedir bu fide? "Malları ve canları karşılığı cenneti satın alanlara müjdelersun" buyruluyor Kur'an-ı Kerim'de. Biz devamız yolunda bunları göze alabilirsek başarılı olabiliriz. Hedef belli olunca, o yolda çalışmak daha kolay ve zevkli olur.

Bir kadının kul olarak yapması gerekenler; bir erkeğin kul olarak yapması gerekenlerle aynıdır. Yani yükümlülüğü, sevabı, günahı, mükâfatı eşittir. Kur'an'da kadın ya da erkek diye değil; "Ey iman edenler, ey insanlar, ey müşrikler" vb. diye hitap edilmektedir. Dolayısıyla bizler öncelikle Rabbinize kul olmalıyız. Allah-u Teâlâ bizleri kendisine kul olarak yarattı. "Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım". (Zariyat: 56) "Ahsen-i takvim (en güzel)" üzere yaratılan insan eğer yaratılış gayesi doğrultusunda yaşar, emir ve yasaklara riayet (uyar) ederse; meleklerden yüce olur. Fakat yaratılış gayesini aşarak, emir ve yasak-

lara uymazsa o zaman da "esfele safilin (aşağuların aşağısı)" olur (Tin: 4).

Esfele safiline düşmemek için bizlerin yapması gereken Kur'an-ı okumak, onu anlamaya çalışmak ve hayatımıza uygulamak olmalıdır. Zira Kur'an indiği günden itibaren kıyamete kadar geçerliliğini koruyan bir kitaptır. Muhatabı ise; kim onu okuyorsa odur. Biz öncelikle kendi hakkımızı bilmeliyiz, bunun bilincine varmalıyız. Bunun yolu da elbette çok okumaktan yani Kur'an okumaktan geçer. Öncelikle bizi ilgilendiren ayetleri, sonra da Kur'an'ın bütününe okumalı, anlamalı (anlamaya çalışılmalı) günlük hayatımıza uygulamalıyız.

Biz kadınlar çoğunlukta ev hayatında iyi bir eş, iyi bir anne olabiliyoruz. Peki; iyi bir kul olabiliyor muyuz? İyi kulun ölçüsü nedir biliyor muyuz? Biz iyi kul dediğimiz zaman sadece namaz kılan, oruç tutan ve bir de başını örten kişileri aklımıza getiriyoruz. Hâlbuki bunlar Kur'an-ı Kerim'de bahsedilen 6666 ayetten sadece bir kaç. Biz diğer ayetlere de muhatabız. Peygamberin eşlerinden dolayısıyla bizden neler isteniyor, onları okuyarak öğrenip uygulamakla da görevliyiz. Sadece bilmek bir anlam ifade etmiyor. Her öğrendiğimiz ayeti hayata geçirmeliyiz ki; Kur'an-ı anlamış olalım. Yoksa Kur'an'ın tabiriyle kitap yüklü merkeplere benzeriz. (Cuma: 5)

Peygamberin eşlerini, kızlarını ve torunlarını sosyal hayatın her alanında görüyoruz. Hiz. Hatice mal mülk sahibi, kervanı olan, yani tüccar bir hanım. Hiz. Ayşe validemiz ilim ehli biri. Hiz. Fatıma daha çocuk yaşta iken bile, babasıyla sokakta, camide ve babasının olduğu her yerde. Hiz. Zeynep zalim yöneticiye karşı zulmünü haykırıyor. Diğer Peygamberlerin eşleri de aynı şekilde: bir Asye Fir'avun'a karşı direniyor. Bir Meryem; topluma (şimdiki anlamda kamuya) karşı kendi hakkını ken-

di savunuyor, tabi Rabbinin yol göstermesiyle. Bir Hacer; çölde tek başına, hiçbir şeyi olmadan, sırf Allah(cc) rızası için, O böyle diledi diye çocuğuyla birlikte mücadele ediyor ve başarıyor. Daha niceleri...

O zaman bizim (yani biz hanımların) yapmamız gereken; kendimize doğru örnek şahsiyeti /şahsiyetleri seçmek, onların mücadelelerini örnek almaktır. Zira onlar: “Biz kadınız biz zayıfız, evimizde oturup ibadetimizi yapalım, dışarıda işimiz yok, mücadeleyi erkeklerimiz yapsın, bizim yerimiz dört duvar arasındır” demiyorlardı. Onlar toplum içinde vazifelerini yapıyorlardı. Tesettürleri onları yapacaklarından alıkoymuyordu. Zaten ayette de dışarı bir iş için çıkarken örtünsünler demiyor mu?

Erkek-kadın birlikte hareket etmeli. “Ey insanlar Rabbinizden korkunuz ki O, sizi bir tek nefisten yarattı. Ondandır eşini yarattı” (Nisa:1). Hiçbir zaman kadının ibadetleri ve davranışları erkeğe bağlı değildir. İznini alması da gerekmez. Zira o bir bireydir. Kişi için önemli olan Allah’a (cc) itaattir.

Kadın ve erkek bir elmanın iki yarısıdır, birbirinin tamamlayıcısıdır. Aile oluşumunda kadın olmadan erkek, erkek olmadan kadın tek başına sağlıklı aileyi oluşturamazlar. Bireyler kendi aralarında iş bölümü yapmalıdırlar. İlla şu senin vazifendir diyerek eşler birbirlerinin kişiliklerini rencide etmemeli. Kadın merhameti sevgisi, saygısı ve sabrı ile diğer aile fertlerine örnek davranışlar sergilemeli. Dışarıda çalışmak isterse bu kolaylık sağlanmalı, dört duvar arasına hapsedilmemeli. Gerçi çalışma hayatı da bir nevi dört duvar (kapalı ortam anlamında) arasına hapsedilmedir. Fakat Allah’ın (cc) rızası doğrultusunda, İslami hayat şartlarında her yerde görev alabilmelidir. Özellikle toplumsal problemlerin çözümü için faaliyet gösteren STK’larda çalışarak; Peygamberimizin “insanların en hayırlısı insanlara faydalı olandır” müjdesine mazhar olmalıdır. Bunun yanı sıra çocuk yetiştirmek olan asli görevini de unutmamalıdır. Çünkü annelik görevini Allah (cc) kadına vermiştir.

Kadın ve erkek sosyal, fiziki ve ruhi açıdan birbirlerini tamamlarlar. Fi-Zilal-i Kur’an’da aynı za-

manda bir sosyolog olan Seyyid Kutup şöyle diyor: “Bu tek bütünün iki parçasının bir araya gelmesini, psikolojik huzur, sinir yatışıklığı, ruh güveni, vücut rahatı sebebi yaptı. Yine bu bir araya geliş karı koca için; örtü korunak ve sığınak oluşturdu’ (Cilt 2, Sh. 454). Ayrıca bu birliktelik neslin devamına da vesile kılındı.

Allah’u Teâlâ dileseydi, insanı Hz. Âdem gibi anasız –babasız, dileseydi Hz. İsa gibi babasız yarattı. Fakat Yüce Yaratan her şeyi bir kanun üzere yarattığından insanların soylarının devamını da kadın ve erkeğin birlikteliğinde kıldı. Çünkü sorumluluklar/sorunlar paylaştıkça azalır, mutluluklar paylaşıldıkça çoğalır. Bir insan tek başına altından kalkamadığı bir işi birkaç kişiyle birlikte rahatça halleder. Çocukların eğitimleri de bu çerçevedendir. Çocuğun eğitiminde, anne evde olması dolayısıyla daha etkilidir. Ama çocuklar daha çok babayı örnek alırlar. Bunun için baba, anneye hal ve hareketleriyle, sözleriyle yardımcı olmalıdır. Yapılan istatistikler; suçlu çocuklarda; anne-babası ayrı olanlarda suç işleme oranlarının daha yüksek olduğunu göstermiştir. 500 çocuk üzerinde yapılan araştırmada; her 100 çocuktan 56,3’ünün bu durumda olduğu, 78’inin ise tartışma olan ailelerden çıktığı görülmüştür.

Aile için önemli olan çocuğun doğması değil, eğitilmesidir. Eski Türk geleneğinde çocuklar doğunca değil de, ister kız olsun ister erkek olsun, at binme, kılıç kullanma, ava çıkma becerilerini kazandığı kısaca eğitilip yetiştğini ispatladığı günler daha görkemli törenler yapılırdı.

Küçük fakat çok önemli bir müessese olan aile; her yönüyle farklı iki insanın bir araya gelerek oluşturduğu bir ortaklıktır. Bu ortaklık kurulurken bir yönetici seçmek gerekir. Yapılan antlaşmaya göre yönetici ya kadın ya da erkektir. Ekonomik yönden güçlü olana, yani idareyi bilene bu yöneticilik verilmiştir “...Erkeklerin kadınlar üzerinde hakları olduğu gibi kadınların da erkekler üzerinde bir takım iyi davranışlara dayalı hakları vardır.” (Bakara: 228) Hemen akabinde ise; “kadının da boşanmak için erkeğe fide vermesinde bir sakınca yoktur” diyor Ayeti Kerime (Bakara:229).

Tabii bunlar Allah'tan (CC) korkanlar ve O'nun rızasınca hareket edenler, emir ve yasaklarına uyanlar içindir. Kadınlar için başlı başına bir sure indirilmiştir (Nisa). Ayrıca birçok surenin pek çok ayeti de kadınların haklarından bahseder. Bakara, Nur, Ahzap, Mücadele ve diğerleri... Kadın evinden dışarıda çalışmak istediğinde erkek ona yardımcı olmalıdır. Bir erkek nasıl ki sosyal hayatta başarılı olmak için eşinden destek bekliyorsa, aynı şekilde erkek de eşine destek vermelidir. Çünkü onun da sosyal yaşantıya, başarılı olmaya ve topluma karşı vazifesini yapmaya hakkı vardır. O zaman erkek eşine ev işlerinde çocuk yetiştirmesinde yardımcı olmalıdır. Eşlerinin başarıları bir yerde kendi başarıları sayılır. Her başarılı erkeğin arkasında (destek anlamında) nasıl ki bir kadın varsa; her başarılı kadının arkasında da mutlaka fedakâr bir erkek vardır/olmalıdır. Burada Trablus'tan bir Prof. Hayatını örnek olarak verebiliriz: Trablus El-Cinan Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Muna Haddad Yeğen evlendiğinde henüz liseyi bitirmemişken, evlendikten sonra Beyrut Arap Üniversitesi Arap Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun oldu. Beyrut Kıddis Üniversitesi'nden mastırını aldıktan sonra Sorbon Üniversitesi'nde İslam felsefesi üzerine doktorasını yaptı. Bu arada 5 çocuk büyüttü. 1972'de Müslüman Kadın Rabitasını, 1988 yılında halen rektörlüğünü yaptığı üniversiteyi, 1991'de İnsan Hakları Merkezini kurdu.

Türkiye'de de bu durumda olan kadınlarımız elbette vardır. Fakat sayıları azdır. Bizlere düşen vazife sosyal hayattaki yerimizi almaktır. Çünkü bize fitratta verilen merhamet ve yöneticilik (anne olanlar iki kardeşi idare etmenin zorluklarını iyi bilirler) vasfımızı takınmalıyız. Çocuklarımızın geleceği için bunu yapmak zorundayız. Sadece tüketici olmaktan (hem maddi hem de fikri olarak) çıkmalı, biraz da üretici olmalı, fikir üretmeli, sorunlarımızı kendimiz çözmeli, başkalarına boyun eğmemeliyiz.

Geçenlerde bir gazetede şöyle bir başlık vardı: 'sadece İslami kesim anlıyor halkı'. Bunu diyen Amerikalı bir Antropolog (insan bilimini inceleyen kişi) Jenny Whitte; 'Türkiye'de her konuda ahkâm

kesenler bir takım gerçekleri görmezden geliyorlar. Elit tabaka ve orta sınıf varoşlarda yaşayan halkın kendileri gibi olmasını istiyorlar ve sadece dışarıdan eleştiriyorlar. Onlarla iletişim kurmadan, onları anlamadan Türkiye'nin başta toplumsal olmak üzere hiçbir problemlerini çözemezsiniz' diyor. Neden yalnızca Müslümanlar anlıyor varoşlardaki insanların durumunu? Çünkü aynı kaynaktan besleniyorlar. "Komşusu açken tok yatan bizden değil" diyor Peygamberleri. Paylaşmayı, infakı, karşılıksız vermeyi, ziyaret etmeyi, arayıp sormayı vb. emrediyor Kitapları. Hatta verirken karşıdaki ni rencide etmemek için, sağ elin verdiğinden sol elin haberi olmayacak kadar gizli verilmesini istiyor Rabbleri. Kitapları bir, Peygamberleri bir olunca, aynı inancın sahipleri olarak daha iyi anlıyorlar birbirlerini ve dertlerini. Zengin fakire, ihtiyaç sahibine zekâtını vermek zorunda olduğunu biliyor. Zengin olmasa bile kendinde olanı olmayanla paylaşmalı "Size verdiğimiz rızıktan infak edin " deniyor çünkü Kur'an'da.

Kadınlar birbirlerini daha iyi anlarlar. Evlatlarına nasıl fedakârlık yaptıklarını bilirler. Babalar evlatları için anneler kadar fedakârlık yapamazlar. Onlar biraz daha nefsanî düşünürler. Bunun için bizler kadınlar olarak; infakta, karşılıksız vermede, hayırda olsun birbirimizle yarışmalıyız. Eğer kendimiz yapamıyorsak, yapanlara destek olmalı, onların işlerini kolaylaştırmalıyız. Kimileri mallarıyla hizmet eder, hayrını hasenatını yapar, kimileri de canlarıyla (bedenen) hizmetini yapar, gücünü ortaya koyar. Her biri niyetine göre mükâfatını alacaktır (İnşaAllah).

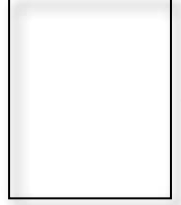
Biz hanımlar evimizin dışında da bir dünya olduğunu, bu dünyada bize ihtiyacı olanların bulunduğunu unutmayalım. Bizim tuzumuz kuru olabilir. Tuzu kuru olmayanlara da biz yardımcı olmalıyız, tuzlarını kurutmaları için. Tek başımıza yapamıyorsak (ki yapamıyoruz) birlikte (özellikle bir kurum içinde –ben İLKDER'deyim-) yapanların yanında yer almalıyız, SAFLARIMIZI BELİRLEMELİYİZ.

Haklının hakkını aldığı, adaletli bir dünyada yaşamak temennisiyle...

Takvimin son sayfası...

Artık daha bir hızlandı zaman, bir bakıyoruz Ocak, bir bakmışız Aralık...

semanur.yaman@hotmail.com

Koşturmanın, telaşın hızı azalacağına artıyor hayatımızda.

Biz kadınlar için daha hızlı geçiyor zaman.

Çalışanların iş, çalışmayanların ev mesaisi, yemek telaşı, bulaşık, çamaşır, temizlik, çocukların eğitimi, hastalıkları, misafirler, okunacak kitaplar, yazılacak yazılar, aylardır düzeltilmeyi bekleyen çekmece ve neler neler...

Bütün bu koşturmaya rağmen yüzü gülenler de var, mutsuz olmak için fırsat kollayanlar da.

Yılın muhasebesini yaparken, kendime de arkadaşlarıma da "mutsuz olmak için fırsat kollayan kadınlar" grubunda rastladım.

Amacımız suratımızı asıp çevremizdekilere hayatı zehretmek değil tabi ki...

"Gerçeği görmezden gelememek" bizim sorunumuz, tıpkı 2010'da olduğu gibi.

...

Bütün bir yıl aynı geçti bizim için...

—Haitili depremzedelere ağladık önce...

—Sonra Gazze'de mamasız kalan bebeklere...

—Taş atan çocukların cezaevinden gönderdiği mektuplara kayıtsız kalamadık...

—Safranbolu'da başına isabet eden kurşunla can veren 4 yaşındaki Edanur'un acısını unutamadık...

—Ceylan Önkol'un annesinin kuruyan göz yaşlarından bizim göz yaşlarımız süzüldü...

—Mavi Marmara şehitleri bizim

yüreğimizden uğurlandı son yolculuklarına...

—Bütün ailesini kaybeden yaşlı adamın Pakistan'da suların ortasında attığı çığlık bizim kulaklarımızda yankılandı...

...

Ve ortak olduk;

—Askere yolladığı oğlunu ilelebet kaybeden annelerin acısına...

—Cumartesi annelerinin çaresizliğine...

—Hasta çocuğunu doktora götürerek para bulamayan kadınların yürek yangınına...

—Aralık ayında yalınayak yürüyen sokak çocuğunun içindeki ürpertiye...

—Rögar çukuruna düşüp can veren Fehime'nin yaşadığı korkuya...

—ÖSS 4'üncüsü Abdülkerim Buğra'nın hayatından çalınan iki yılına...

—Keko'nun annesini kaybettiği enkazdan ayrılmamak için gösterdiği direnişe...

—Annesinin güvenli kollarından yola döşenen mayınla ayrılmak zorunda kalan Zeynep ve 4 yaşındaki ablası Sudanaz'ın acısına...

—Ekranlarda yankılanan ya da

hiç kimsenin duyamayacağı kadar derinden gelen her feryada...

Ellerimiz ve yüreklerimiz titredi yıl boyu...

Çoğu kadını acı çekenlerin yalın çocuk.

Daha bir kolaylaştı empati yapmak.

Kâh filan annenin yerine koyduk kendimizi, kâh falanın...

"Acaba bugün ne olacak" diye sorduk sabahları kendimize...

"Hangi acı, hangi çocuğu, hangi anneyi, hangi babayı yaralayacak" diye düşünmekten alamadık kendimizi, uyumak için başımızı yastığa her koyuşumuzda...

Biz seçmemiştik mutsuzluğu ama kapımızı en çok o çaldı.

Yüzümüzde hüznün yansımalarıyla karşıladık eşimizi, dostumuzu...

Kapıyı aynı ifadeyle açtık okuldan dönen çocuklarımıza...

İş yerlerimize aynı ruh haliyle gittik.

Yanaklarımızdan ikide bir süzülen yaşları aynı el çabukluğuyla sil-dik...

Unuttuğumuz da oldu yaşananları ama çabuk hatırladık.

"2010'UN MUTSUZ KADINLARIYIZ" biz.

Ama umutsuz değiliz.

Biliyoruz ve umuyoruz bir gün mutsuzluğumuzun bütün nedenleri kalkacak ortadan...

O zaman sevinçlere ortak olacağız biz de...

Kim bilir belki de 2011'de...

UMUT ÇİÇEĞİM

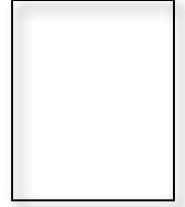
Elimde bir sen kalmıştın,
Özgürlüğüm, umudum, yarınlarım,
Gönül çiçeğim,
Seni de söküp atmak istediler ellerimden...

Bir sen kalmıştın bende,
Canımda candın, sevdamdın,
Huzurum, vicdanımdın,
Dünüm, bugünüm, yarınlarımdın,
Seni de çalmak istediler,
Bu çilekeş yorgun yüreğimden...

Bir sen kalmıştın bende,
Yorgun gönlüme rağmen,
Sen mutlu etmiştin, sen dinlendirmiştin,
Biçare benliğimi,
Seni de koparmak istediler,
Yorgun ama huzurlu gönlümden...

AYTEN DEMİR

Eğitimin Önündeki Engeller ve Mücadele Sürecimiz

Emine Özçelik

emineozcelik@yahoo.com.tr

Eğitim görme insani bir zarurettir. Aslında kadın erkek herkes için vazgeçilemez değerler arasında sayılabilir. Durum gerçekte böyle olmasına rağmen hangi gerekçelerle bunun önüne setler konabilmekte, insanın en temel haklarından biri olan bu özgürlüğünün karşısına aşılamaz duvarlar örülebilmekte? Üstelik bu özgürlüğünü engelleyebilecek hiçbir dini veya seküler anlayışta yasal bir zemini olmamasına rağmen.

Maalesef pratik hayatta bunun yansımaları görülmekte birileri bir şeyleri gerekçe göstererek, kendi sığ anlayışlarına dayanarak, yasakçı zihniyetlerini başkalarına dayatabilmekteler.

Öncelikle dini gerekçe gösteren zihniyeti irdeleyelim. İslam'ın ilim öğrenmeye büyük önem verdiğini ve bizzat Peygamber Efendimizin uygulamalarıyla bunu ortaya koymasına rağmen bazı dönemlerde cahili adetlerin tesiriyle kadının okuma yazma konusunda önünü engeller konulmuştur. Bu cahili âdetin etkileri her dönemde görülmüştür. Buradaki gerekçe de çok komik bile diyemeyeceğimiz saçmalıklardır. 'Sevgililerine mektup yazarlar'. Üzülerek söyleyeyim yaygın olmamasıyla birlikte bu anlayışın hala savunucuları var. Üstelik bu anlayışa referans olarak uydurma hadisleri gösteriyorlar. Bunun sonucu olarak ta Cumhuriyet Döneminde başlangıçta kızlarını okula göndermeyen dindar kesim sonraları yanlışlığı fark edip veya kızların talepleri neticesinde okula gitmeleriyle 'nereden çıktı bunlar' sorularına muhatap oldular.

Böylelikle başka bir yasaklama zihniyeti ile karşı karşıya kaldılar. Başta da söylemiştim. Bu engellemelerin hiçbir hukuki dayanağı yok diye. Buna rağmen çok sonraları da olsa başörtülü din-

dar kadının eğitim alma talebiyle görünür olması sorunu ortaya çıkardı.

Tek parti döneminin baskıcı ve dayatmacı icraatlarının neticesinde oluşan muhalefet 1950 yıllarında Demokrat parti iktidarını getirdi. Halka rağmen yürütülen baskıcı anlayış iflas etmiş oldu. Nispeten halkın dini hassasiyetlerini dikkate alan anlayış biraz olsun halkta rahatlamaya sebep oldu. Bu dönemde açılan İmam Hatip Okulları başörtülü kız çocuklarının da eğitim hayatında yer almasına imkân sağladı.

İlk organizeli başörtüsü eylemlerinin ortaya çıkması 1967 yılında Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nde okuyan Hatice Babacan'ın İslam Tarihi hocasının, hafızalardan silinmeyecek olan 'Hey sen başörtülü kız bu şekilde derse giremezsin. Ya başını aç ya da sınıfı terk et' sözü sonrasında olmuştur. Bu olaydan sonra 70li yılların başlarında da Anadolu'da çeşitli yerlerde İmam Hatip liselelerinde başörtülü öğrenciler öğretmenlerinin çirkin saldırılarına maruz kalmışlardır. 70'li yılların sonlarında bazı üniversitelerde yasak, çıkarılan yönetmeliklerle uygulamaya konuluyordu.

Yasağın daha kapsamlı bir hale gelmesi 12 Eylül 1980 darbesinin sonucunda olmuştur. Darbeci zihniyetin ilk icraatlarından biri de çıkardıkları bir yönetmelikle kılık kıyafete kendi dar kalıplı zihniyetlerinin dayatılması düşüncesi neticesinde getirdikleri kısıtlamalardır.

ANAP Hükümeti'nin işbaşına gelmesiyle 1984 yılında YÖK türban takılmasına imkân veren yönetmeliği çıkardı. Bu yönetmeliğe göre Mevhibe İnönü'nün taktığı örtünün model alınmasını öneren, boyunu açıkta bırakan, sözüm ona modern bir görüntü oluşturacağı düşüncesi ile buna izin

çıktı. Bu durum üniversitelerde nispi bir rahatla-
ma sağladı. Ama yasakçı zihniyet boş durmuyor-
du. Örneğin Hacettepe Üniversitesi YÖK'ün Tür-
ban Kararına rağmen kendi aldığı senato kararı ile
yasağı tekrar uygulamaya koyuyordu. Daha sonra-
ları öğrencilerin bu konudaki girişimleri netice-
sinde yasak tekrar kalkıyordu. Ama bu gizli bir ge-
nelge ile yapıldığından öğrencilere bu durum du-
yurulmadan kâğıt üzerinde kalması hedefleniyor-
du. Tabii ki gerçek çok fazla gizli kalamadı ve öğ-
rencilerin özel çabaları neticesinde bundan haber-
dar olundu.

Daha sonra 1987 yılında yasak YÖK tarafın-
dan tekrar gündeme getirildi ve tüm üniversitele-
ri kapsatacak şekilde genelleştirildi.

Bu dönemde ANAP Hükümeti bu durumun
ortadan kalkması için çeşitli dönemlerde yasa çı-
karma yoluna gidiyordu ama ya Kanun Kenan Ev-
ren tarafından veto ediliyordu. Veya onaylandı-
ktan sonra Anayasa Mahkemesine götürülüyordu.
Oradan da önyargılı içtihat ve yorumlar neticesin-
de iptal ediliyordu. ANAP Hükümeti 3 kez yasa çı-
kardı. Her defasında yasa, yasakçı zihniyetlerinin
iptal istemiyle Anayasa Mahkeme'sine götürülerek
iptal edildi.

Bu süreçte yine bir kısım üniversitelerde geçi-
ci de olsa bir rahatlık görüldü.

Başörtüsü probleminin tekrar yoğun olarak
gündemimize girmesi darbeler tarihinin son hal-
kası olan 28 Şubat 1997 müdahalesiyle birlikte ol-
muştur.

28 Şubat dönemine gelindiğinde Refahyol
Hükümeti'nin tasfiye edilmesiyle

YÖK yayınladığı yeni bir genelgeyle başörtülü
öğrencilerin okula alınmayacağını duyuruyordu.

28 Şubat rejimi genelde İslami kesimin özel-
de ise başörtülü öğrencilerin artan baskılara ma-
ruz kaldığı bir süreçtir. Yasak öyle bir hal almıştır
ki yalnızca devletin eğitim kurumlarını değil, tüm
özel kurumları da içine almıştır. Buna özel ders-
haneler özel kurslar da dâhildir. Direnen bazı özel
üniversiteler de soruşturma geçirerek, kurumla-
rının kapatılma tehditleri neticesinde yasağa bo-

yun eğmek zorunda kalmışlardır. İlegal bir olu-
şum olan Batı Çalışma Grubu eliyle Türkiye'de fiş-
lenmeyen hiçbir kurum kalmamıştır. Tam bir ba-
şörtülü avına çıkmıştır.

Hatta yasakçılar o kadar ileri gitmişlerdir ki,
okullara gönderilen müfettişler öğrencilerin çan-
talarında başörtüsü var mı yok mu diye arama
yapmışlardır. Birçok başörtülü öğretmen işlerin-
den atılmış, okulda açsa bile dışarıda örtülü oldu-
ğu tespit edilenler bile soruşturma geçirmişlerdir.
Yine öğrenciler üzerinde psikolojik baskı olu-
şturmak için ikna odaları da bu dönemde kurul-
du. Düşününüz bir kere daha 17 sinde yeni üni-
versiteyi kazanmış bin bir zorluklarla yurdun her-
hangi bir yerinden gelmiş, o masum yavrularımı-
zı, kocaman unvanlı laikçi zorbalardan ade-
ta soruşturmaya tabi tutuluyorlar. O genç kızın ya-
şadığı bu ağır travmanın hesabını kimler verecek-
ler. Bugün bile yaptıklarını utanmadan savunabi-
liyorlar.

Bu süreçle birlikte yükseköğretim kurumların-
da başörtüsü yasağı hızla uygulanmaya başlanmış
ve 2002 yılı itibariyle yasağın uygulanmadığı hiç-
bir üniversite kalmamıştır.

Evet, yasakçılar bu kadar kararlı olmalarına
rağmen bizler de en az onlar kadar yasağın kalk-
ması için kararlı mıydık? Çaba gösteriyor muyduk?

60 lı yıllarda yapılan öğrenci eylemlerinden
sonra 12 Eylül darbesi sonucu yasağın tekrar ivme
kazanmasıyla okulların önlerinde oturma eylem-
leri, açlık grevleri yapıyordu. Bu eylemlere halk-
tan da destek geliyordu. Ama geniş katılımlar sağ-
lanamıyordu.

28 Şubat darbesi sonrasında İstanbul Üniver-
sitesi Çapa Tıp Fakültesinde başlayan yasak so-
nucu oturma eylemleri başlamış oldu. Daha son-
ra Ankara'ya düzenlenen Beyaz Yürüyüş Eyle-
mi oldukça ses getirdi. Ardından yapılan Tüm
Türkiye'yi kapsayan insan zinciri oluşturarak yapı-
lan el ele eylemi daha büyük yankı uyandırdı. Bu
eylemlerin organizesinde derneğimiz üzerine dü-
şen görevi fazlasıyla yerine getirmiştir.

2002 AK Parti iktidarının işbaşına gelmesiy-

le sorunun çözümlenmesine dair umutlar artmıştı. Ne yazık ki daha düne kadar bu konunun çözümünü ilişkin pek bir mesafe sağlanamadı. Türkiye'nin sivilleşme yönündeki atılan adımlar neticesinde daha yeni yeni geneli kapsamasa da bazı üniversitelerde sorun aşılmış gibi görünüyor. Ama kalıcı bir çözüm olmadığı sürece ve çalışma hayatını da kapsamadığı sürece sorun çözülmedi diyemeyiz. Hükümet birçok kesimi kapsayan açılımlara imza atarken başörtüsü konusunda çekince- li bir tavır izliyor. Bugün okuluna başörtülü gire- bilen kızımız yarın acaba girebilecek miyim endi- şesi taşıyor.

Yine tüm bunlara rağmen umutlarımızı yitir- medik. Zaman zaman Türkiye'nin çeşitli illerinde bir araya gelen Buluşan Kadınlar yaptıkları çalış- malar neticesinde konuyu uluslar arası boyuta ta- şımayı başardılar. Bu konuda Avukat Sayın Fatma Benli'nin özel gayretleri olmuştur. Bu konuyla il- gili olarak şunları söylemektedir:

“2010 yılı başörtüsü yasağı tartışmalarında önemli bir dönemeç noktası oldu. Birleşmiş Mil- letler Kadınlara Karşı Ayrımcılığın Kaldırılması Ko- mitesi (CEDAW) in Temmuz ayında gerçekleşen Türkiye ile ilgili 46. oturumunda başörtülü ka- dınlara karşı gerçekleştirilen eğitim çalışma siya- sal yaşama katılım ve gündelik hayattaki farklı mu- ameleler ayrımcılık olarak nitelendirildi. Komite Türkiye'den ayrımcılığın önlenmesine yönelik aldığı önlemleri kendisine bildirmesini talep etti.

CEDAW Komitesine dört yılda bir rapor verilmesi gerekirken, başörtüsü yasağı ve kadına karşı şid- det konusunda istisna getirildi. İki yıl içinde rapor istendi. Dünyadaki kadınlarla ilgili en güçlü komi- tenin nihai raporu Türkiye'ye iki yıl içinde bu so- runu çözme yükümlülüğü getiriyor.’

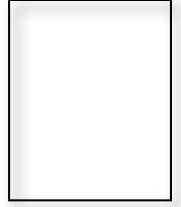
Yine 2005 yılından itibaren Türkiye'nin çeşit- li illerinde oluşturulan İnanç Özgürlüğü platform- ları konuyu kararlılıkla gündemde tutmak için uğ- raş veriyorlar. İLKDER olarak bizler de Ankara 'da oluşturulan İnanç Özgürlüğü Platformu'nun ku- rulduğu günden beri içindeyiz ve üzerimize dü- şen yükümlülüğü özveriyle yerine getiriyoruz. Her hafta saat 12 de gündeme ilişkin olarak basın açıklamaları yapıyoruz.

Evde oturan, okuyan veya çalışan fark etmez sorun aslında hepimizin sorunu. Kadınlar birbiri- ne destek olursa başörtüsü dâhil hiçbir sorun kal- maz.

İnşallah bu samimi çabalar boşa çıkmaz ve so- run toplumun her kesimini içine alacak şekilde çözüme kavuşturulur.

Bu Dünya Tükenmeden

Ayşel Yılmaz

ayseylilmaz1974@hotmail.com

**“Bir gün umut, bir gün hülya tükenir,
Bir gün uyku, bir gün rüya tükenir,
Her saat dünyaya sarılmak ne ki,
Bir gün mecal, bir gün dünya tükenir”**

Abdurrahim Karakoç

Bu dünya hırsla kapılmaya değer bir yer değildir. Sadece baki âlem için azık hazırlamaya geldiğimiz fani bir âlemdir. Çok iyi bilelim ve sıkça hatırlayalım ki;

“...Rabbin, yaptıklarınızın hiçbirinden gafil değildir.” (Hud, 123)

Osman amca ile Fatma teyze Seyranbağları'nın İncesu' ya bakan bir tepesinde yamaca kurulmuş gecekondularında Ankara'nın resmi, soğuk, sisli ve bir o kadar da kasvetli havasına ve karşıdan izledikleri gökdelenlerde ki son model eşyalarla döşenmiş evlerinden son model otomobilleriyle işlerine ya da alışverişe giden, hayatın manasını unutmuş, birbirlerine hatta kendilerine bile uzak yaşayan nicelerine inat gönül zenginliğinin mala, mülke bakmadığının, hayır işlemek için ille de kendi hayatımızın dört dörtlük olması gerekmediğinin güzel birer ispatı.

Küçücük, sobalı odalarında oturmuş televizyon izlerken ekranda İLKDER'in faaliyetlerini görünce duygulanmışlar, hele hele de Gazze'de ki yetimhane inşaatının görüntüleri ekrana yansıyınca gözyaşlarını tutamamışlar ve ne yapıp yapıp buraya bir tuğlada biz koyma-

lıyız demişler. Fatma teyze derneği arayıp telefonda sıkıla sıkıla küçük de olsa bir yardım yapmak istediğini, gidip elden alıp alamayacağımızı sordu. Bizde memnuniyetle kabul ettik. Çünkü o da, biz de çok iyi biliyoruz ki;

“İnsan öldüğü vakit ancak üç şey amel defterini kapatmaz;

Hayatında yaptığı sadaka-i cariyeye, İstifade edilen ilim, Kendisine dua eden sâlih çocuk.”

(H.Ş)

“Cennette “Darul ferah” denilen bir eve ancak müminlerin yetimlerini sevindirenler girer.” (H.Ş)

“Kim Müslümanlar arasından bir yetim alarak yiyecek ve içeceğine dâhil ederse, affedilmez bir günah(şirk) işlememişse, Allah onu mutlaka cennete koyacaktır.” (H.Ş)

“Ben ve yetime bakan kimse cennette şöyleyiz” Orta ve işaret parmağını yan yana getirip aralarını açıp kapayarak işaret etti.” (H.Ş)

Bu hadisi şerifleri hayatımıza yol haritası yapıp, ahret azığı hazırlamak için el ele vererek bu dünya tükenmeden hem fani hem de baki âlemimizi mamur etmeye yönelik güzel hizmetler yapabiliriz. Yapmak zorundayız çün-

kü dünyanın dört bir yanında mazlumlara kanı akıtılıyor, gözyaşları dinmiyor. Savaşlardan ve doğal afetlerden en çok kadınlar ve çocuklar etkileniyor, mağdur oluyor. Tıpkı 1948'den beri oluk oluk Müslüman kanı akıtılan Filistin'de olduğu

gibi. Ümmetin yetimlerine biz sahip çıkmazsak mutlaka sahip çıkan birileri olacaktır! Bu bölgede yaşanan acı tabloyu Gazze'de ortak çalıştığımız kardeş kuruluşun başkanı derneğimizi ziyarete geldiğinde ilk ağızdan duyma fırsatını bulduk. Mısır'lı yetkililere dört noktada rüşvet verdikten sonra sınırı geçebilen kardeşimizi yanında iki asker refakatçi ile havaalanına göndermişler. Yolda sürekli uzun mollar vererek kendisinden para sızdırmaya çalışan askerlere kızamadığını çünkü Mısır hükümetinin aylık 55–60 dolar maaş ödediği askeri ve polisi rüşvete teşvik ettiğini söyledi. Bu yetmezmiş gibi havaalanına varana kadar uğradıkları tüm mola yerleri ve lokantalarda hep yüksek ücretler talep etmişler, askerler bu yolsuzluğu destekler tavırlar içindelermiş. 35 yaşına gelmiş geçlerin evlenemediği ülkede, halkı ezerek siyasetten uzaklaştıran yöneticilerin elinde en az Gazze kadar ciddi bir abluka ortamı yaşayan Mısır halkı daha nereye kadar sabreder bilinmez!(17.12.2010).

Gazze'ye dönecek olursak her gün İsrail savaş uçakları üzerimizden geçiyor. Sesini duymasak bile televizyonda oluşan parazitten anlıyoruz bunu. Gazze'de Yahudi bombardımanı ile tahrip edilen tarlalar, bahçeler, su arıt-

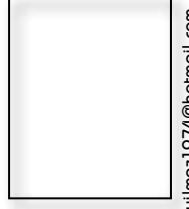
ma tesisleri, yerlerinden sökülen zeytin ve narenciye ağaçları, ablukadan kaynaklanan yokluk ve yoksunluğa rağmen halk toprağına dört elle sarılıyor, bırakıp gitmek yerine yıkılanları yeniden yapmaya çalışıyor. Okulların yaz tatiline girdiği iki aylık dönemde tatil fikri çocukların aklına bile gelmiyor. Bu sürede Kur'an-ı Kerim'i ezberleyip hafız oluyorlar. İslam'ın temel değerleriyle ve cihad ruhu ile yetiştirilen nesle tahammül edemeyen Yahudiler özellikle çocukları hedef alan saldırılar düzenliyor. Hristiyan âlemi de boş durmuyor, bu bölgede misyonerlik faaliyetlerine yılda 300 milyon dolar harcanıyor. Biz Müslümanlar tembellik edip de Müslüman kardeşlerimize sahip çıkmazsak ve yalnızlaştırsak doğacak sonuçların vebalinden kurtulamayız.

İşte bu bilinçle Osman amca, Fatma teyze, Nurhan hanım, Ahmet bey, sizler, bizler, kurulduğu günden bu yana az ya da çok, maddi veya manevi olarak dernek faaliyetlerine katkısı olanlar şimdi sıra Gazze'de ki yetimhanede. El ele verelim, güç birliği yapalım ve ümmetin yetimlerine sahip çıkalım. Fani dünyada bize verilen mühlet tükenmeden.

Sen değilsen kim?

Şimdi değilse ne zaman?

Topluma Yansıyan ve Yansımayan Yönleriyle Kadın Sorunları

Özden Zehra Sönmez
qyselyilmaz1974@hotmail.com.

“Şüphesiz Müslüman erkeklerle Müslüman kadınlar. Mü'min erkeklerle mü'min kadınlar, itaatkâr erkeklerle itaatkâr kadınlar, doğru erkeklerle doğru kadınlar, sabreden erkeklerle sabreden kadınlar, Allah'a derin saygı duyan erkeklerle, Allah'a derin saygı duyan kadınlar, sadaka veren erkeklerle, sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle, oruç tutan kadınlar, namuslarını koruyan erkeklerle, namuslarını koruyan kadınlar, Allah'ı çokça anan erkeklerle, çokça anan kadınlar var ya, işte onlar için Allah bağışlanma ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır” (Ahzab 35)

Topluma Yansıyan ve Yansımayan Yönleriyle Kadın Sorunları üzerinde birkaç dakika da olsa birlikte duracağız. Gerçi ilk sözümüz olan ayette kadın ve erkek birlikte olarak zikredilmiş. Birbirlerinden ayrılmamış fakat biz sorunlu olan her şeye maydanoz olan, arıza olan, Türkiye gündemine, hatta dünya gündemine oturan kadını konuşacağız.

Bir vesile ile evinden çıkan kadın, biraz sonra nasıl bir sorunla, sorunlarla karşılaşacağını kestiremez. Sorun sadece bir iki yerde değil ki. Kadın bugün herhangi hukuki dayanağı olmayan ve binlerce yasağa kapı aralayan bir sorunla karşı karşıya kaldı.

Bu yasaklar, sorunlar sonucu eğitim hakları elerinden alındı veya kısıtlandı, şahsiyetleri zedelendi, psikolojik sorunlarla baş etmek zorunda bırakıldı. Bu sorun sadece eğitim kurumlarıyla da sınırlı kalmadı. Askeriyeden meclise, ilköğretimden, üniversiteye, doğum anından, hasta muayenesine, caddelerden toplu taşıma araçlarına yani hayatın tüm alanına yayıldı.

İşte bu süreçte hepimize düşen görevler vardı. Kimisi elinden geleni yaptı, kimisi de görmedi duymadı bile. Sorun ise tahminlerden çok daha fazla. Bizlerin gördükleri bildikleri buz dağının sa-

dece görünen yüzü.

Her mağdurun rahatlıkla dillendiremediği, adını koyamadığı, hatta bazen kendine bile itiraf edemediği sorunu, sorunları var. Yaşanan, tarihe not düşülen, kitleleri mağdur eden ciddi bir zulüm var ortada.

Bu zulümlerin altında, toplumun ve devletin temel korkularından biri olan yanlış din anlayışı da yatmaktadır. Yani; toplum ağzı var dili yok kadını istiyor. Devlet ise vatandaşının değerlerini, inancını kültürünü, dinini, dilini hep bir tehdit unsuru olarak algılıyor. Vatandaşının yaşam, eğitim, kariyer yapma, çalışma vb. gibi haklarını elinden alıyor. Toplumun inisiyatif sahipleri de buna buyurgan bir şekilde boyun eğiyor.

Bir de öbür yüzü var madalyonun. Başörtüsü yasağı sadece devlet ve kurumları için değil, baba ve eşler içinde bir sorun olarak çıkıyor ortaya. Bir vesile ile tüm engellemeleri aşarak meslek sahibi olan kadınlar tabiki çalışma hayatına atılmak istemektedirler. Çünkü çalışmak sadece para kazanmak anlamına gelmemektedir. Çalışmak, kadın içinde kamusal alanın bir parçası, faydalı ve üretken olmanın bir göstergesi olmayı içeriyor.

Ne yazık ki; hala kadının çalışması gerektiğini düşünemeyen ve kadının sorunlarını etraflıca dile

getiremeyenler var. Ya da kadın hak ve hürriyetlerinin sınırlarını kendi istedikleri gibi çizenler ve uygulayanlar var.

Eğer kadın bu kuralların dışına çıkarsa sonuç bellidir. Yani; başkaldırmak, şirretlik, serkeşlik, dikkafalılık etmeye kalkıştırlarsa sonuç bellidir. Zaten kadın ne kadar işinin ehli de olsa elinin hamuruyla her işe karışamaz...

Her şeye rağmen şansı yaver gidenler de bir iş bulurlarsa ücreti daha az, çalışma saatleri daha çok, arka planda görünmez yerlerde vb. gibi sorunlarla yüz yüzedir.

Yani Müslüman kadın kendine çizilen bu sınırların hepsi ile yüzleşmek zorundadır, bütün gündelik sorunlarıyla birlikte bunların da üstesinden gelmelidir. Bazen en yakınları tarafından bile inandığı değerlerinden vazgeçmesi, yerine göre taviz vermesi, ya da öyle göz önünde olamaması hatırlatılmakta. Demek istiyorum ki; çuvaldızı başkalarına batırmak kolay, fakat iğneyi kendimize batırmak ne kadar zor işmiş.

Her kadının olduğu gibi Müslüman kadının da önünde modeli var. Bu model kadının varlığı uzun zaman ev içi ile sınırlı kalmış. Kadın "oku" emrine kendisinin de muhatabı olduğunu anlayınca, adetleri ve ayetleri, gelenekleri ve görenekleri birçok bedeller ödeyerek ayırt etmeye başlamış, bu model kadını evin dışına, yani kamusal alana taşımıştır.

Haksızlıklar karşısında mücadelesine de başlamış, bu süreçte öyle zaman olmuş ki yanında bırakın başkasını, ailesini, eşini, insan hakları kuruluşlarını, en yakınlarını bile görememiştir. Fakat sabırla hatta büyük bir azim ve kararlılıkla bu haklı davasında ki eylemlerini sürdürmüşlerdir.

Bugün geçmişte ve günümüzde "kadın sorunları" gibi duran veya öyle algıladığımız sorunlar gerçekten de kadın sorunları mı? Yoksa kadının başına örülmüş, önünde bulunduğu ateş çembe-

ri mi? Kadının bütün direnişine rağmen istemediği, kabullenemeyeceği bir yaşam tarzı sunan, başını açma, mücadelede yenik düşme, köşesine çekilme, dünyaya ve insanlara küsme ya da tam tersi lüks, moda ve tüketim kurbanı olmaları gibi.

Bu durumda yapılacak tek şey birlik ve beraberlik olmalıydı. "Müslüman kadınlar ve erkekler bir vücudun azaları gibidir" olmalıydı. Fakat vurun abalıya dan öte gitmedi. Başörtüsü ya da kadın sorunlarının anlamı nefsinin kölesi olmuş vicdanların karşısında, hak arama mücadelesi veren bir avuç genç kızın omuzlarına bırakıldı.

Oysa Başörtüsü mücadelesi, hak arama mücadelesi, toplumun ve bütün otoritelerin yok sayma politikalarına inat var olma mücadelesidir. Ezmek, görünmez kılmak, gözardı etmek isteyenlere karşı dik durma mücadelesidir. Diri diri toprağa gömmemek için ne zaman başladığını bilmediğimiz bu davayı sonuna kadar nesilden nesile, Asiye'den Meryem'e, Hacer'den Hatice'ye, Aişe'den Fatıma 'ya, Zeynep'ten günümüze kadar taşımanın adıdır.

Başörtüsü mücadelesi ve kadın sorunları bir yerde genç kızlarımızın ve kadınlarımızın omuzlarında ağır bir yük olarak duruyor.

Hele bir de elinin hamuruyla siyasete girmeye çalışan kadınlar yok mu? Ülkenin sorun-

larının çözümü için bende aktif siyaset yapmak istiyorum diye seslerini duyurmak için çaba harcıyorlar. Yani başının örtüsüyle dindar bir kadında olması gereken değerleriyle birlikte. Fakat siyaset alanına da daha adım atar atmaz sorunlarla yasaklarla," hayır olmaz böyle şeyler"le yüz yüze gelmektedir. Seçme hakkın var, fakat seçilme gibi bir hakkın olamaz diye kapılar yüzüne kapatılmakta. Gücün yetiyorsa, açabiliyorsan aç o demir kapıları.

Tıpkı töre cinayetlerinde olduğu gibi kadın yan baktı öyle ise o öldürülmeyi, tecavüzü, her

**...ne
zaman başladığını
bilmediğimiz bu davayı
sonuna kadar nesilden
nesile, Asiye'den Meryem'e,
Hacer'den Hatice'ye, Aişe'den
Fatıma 'ya, Zeynep'ten
günümüze kadar
taşımanın adıdır...**

türlü şiddeti hak etmiştir! zihniyeti hala yürürlükte.

Ya erkek? Yani yan bakan erkek ne olacak?

İşte güncel sığağı sığağına bir olay; kadın giyimine kendi zaviyesinden bakan bir prof. Dekolte giyimin erkekleri tahrik ettiği gibi bir takım şeyler sarf etti. Yandaşları da ki; bir hayli fazla yazar çizer de ona destek verdi.

Kadınlar olarak bir çok şeyleri göz ardı ettiğimiz gibi, bu olayı da görmezden duymazdan geldik. Bu ve buna benzer konular da STK lar, siyasi parti kadın kolları hiç ses çıkarmadılar. Görüyoruz ki; kadın çalışmaları, kadını ilgilendiren sorunlara bile sahip çıkmada çok gerilerdeyiz.

Kadın hak ve özgürlükleri, insan hak ve özgürlüklerinden ayrı tutulduğu sürece, çözüm odaklı gündem oluşturmaları zor gibi görülüyor. Yani bu meret yasak bir iki şeyle, yerle sınırlı kalmıyor. Neredeyse bir kâbus, bir karabasan, habis bir ur gibi kadının yaşama, nefes alma alanının tamamını kapsamış. Binlerce kadının, kızın, ailelerin hayatlarını karartmış, bir takım görünür ve görünmez güçler, içerden ve dışarıdan kadını yok saymak için iş birliği, el birliği, güç birliği, fikir birliği yapmışlar.

Sorunlarını bir vesile ile çözen çok az kadın da ne yazık ki bu mücadelenin kenarından köşesinden bile geçmek istememektedirler. Neden? Henüz daha kimse kendine dert etmemiştir de ondan. Bizde herkesi kendimiz gibi görüyoruz.

Kadın hak ve özgürlükleri, insan hak ve özgürlüklerinden ayrı tutulduğu sürece gündem odaklı çözüm oluşturmaları zor gibi görünüyor. Yani sorunların çözülmeişinin altında yatan pek çok nedenlerin en önemlisi geleneksel, dinsel, kalıplaşmış kadın ve erkeklik rollerinin bir türlü kırılmayıdır.

Kadınların kadın olmaktan gelen ortak sorunları göz ardı etmeleri ve gerektiğinde yan yana durmayışlarını anlamak mümkün değil.

Guruplaşmalar ve kutuplaşmalar sonucu sorunlar da farklılaşmıştır. İnsanın insanı ezmesine ve sömürmesine dayalı ilişkiler sürdürdüğü sü-

rece, kadının ve çocukların ezilmişliği de devam edecektir ne yazık ki.

Kendini fark etmeyi, kimse fark etmez, kendini yüksek sesle ifade etmeyi kimse duymaz.

Yanlış din anlayışı ve yanlış dini uygulamalarla kadını yok etmeyi, yok saymayı, kadını ortadan kaldırmayı hedeflemektedir.

Bugün birileri bir takım değerleri korumak bizim görevimiz diye biliyorlarsa bizim de değerlerimizi yaşamak ve yaşatmak görevimiz olmalıdır.

Kadını ortadan kaldırmak ve odalara; dört duvar arasına hapsedmek dinin istediği bir şey değildir, aksine erkeklerin istediği bir kuraldır.

Kadını yaşadığı çağın dışına iten ve onun yaşam alanını daraltan bir din anlayışına itemeyiz, böyle bir anlayış olmaz da zaten. Bireyin kıyafetleri konusunda dayatmada bulunulması insan haklarına aykırı ve ayıptır. Bu konuda düşmanca hareket eden herkes mağdurların vicdanlarında yargılanmıştır

Çocuklarının mezuniyet törenlerine alınmayan anneleri, belki tüm dünya savunmalıydı ve bu ucube yasağı koyanları da kınamalıydı. Okulunu birincilikle bitirip mezuniyet töreninde ödülünü sırf başörtülü olduğu için alamayan kızın hakkını belki tüm dünya aramalıydı. Hatta bu adı konulmamış iğrenç ucube yasaklara topyekûn karşı durulmalıydı. Başörtülülere fişleyenlere karşı topyekûn onurlu bir duruş sergilenmeliydi. Fakat hacının, hocanın, imamın, müezzinin din ve diyanet ilerinde görev yapan tüm yetkililerin parti, tarikat, cemaat, kanaat önderlerinin bu olaylar karşısında suskunluklarını anlamak mümkün değil.

Yani tüm eğitim kurumların da, çocukları askeri okullarda okuyan ailelerin evlerinde vb. gibi yerlerde yasak diz boyu. Diz boyu da ne ki herkes boğazına kadar yasağın içine batmışlardır. Tüm özel iş yerlerinde bile arka planda, yani ya mutfakta ya tezgah arkasında ya da görünmez bölümlerde arşiv, kütüphane vs. gibi yerlerde...

O zaman Müslüman kadına ne kalıyor.? "Siz diğer kadınlar gibi değilsiniz" açılıp saçılmayın

“evlerinizde oturun”...

Biz de diyoruz ki Hz.Hatice'ye bakın islamdan önce ne id, İslam'la şereflendikten sonra ne oldu. Hz.Aişe'ye bakın bir kadın olarak, âlim bir kadın olarak yaşantısıyla nasıl bir miras bırakmış insanlığa dolayısı ile kadınlara. Herkesin soyu oğlundan benim ise Fatıma 'dan dır diye övülen Hz. Fatıma'ya bakalım, bu muhterem kadın neden evde oturmamış? Bize örnek olarak gösterilen bu şahsiyetlerin hayatları, mücadeleleridir bizi yüreklendiren. İnançların ve insanlığın kadına verdiği hak, hukuk ve değerlerden vazgeçen her birey değersizleşir.

O zaman; şer odakları devreye girer. Kadını tüketici kimliği ile ön plana çıkarır. Bedensel ve cinsel kimliği ile topluma sunar. Görsel ve yazılı basının töre cinayetleri ve şiddete maruz kalmış kadınların haberleri ile gündem oluşturur. Hayır, kadının yeri buraları değildir ve olmamalı da. Oysa kadının ayaklarına serilmişti cennet.

Değişim dönüşüm olabilir mi? İstenirse evet neden olmasın.

Kadın kuruluşlarının STK ların amacı ne?

Misal: Kadın tüketimde yarış için kullanılmaya niçin alet olur?

Siyaset de, ticaret de, üniversite de, olmayan olması istenmeyen kadın neden tüketim ve israf sektörlerinin baş aktörü oluyor?

Hız. Peygamber efendimiz döneminde örnek kadın Hz. Hatice, Hz. Aişe, Hz. Fatıma idi. Bu şahsiyetlerin her biri başlı başına kendileri olarak toplumun içinde, toplumla, her çeşit sorunlarla ve sürekli mücadele ederek yaşamışlardır. Savaşlara katılmışlar, ticaretle bizzat uğraşmışlar, hatta fitneye sebep olmuşlar(ıfk olayı gibi) fakat peygamber efendimiz zamanında asla kadınların camiye gelmelerini, bayram ve cenaze namazlarına katılmalarını men eden bir uygulama olmamıştır. Fitne, fesat vs. endişesi her zaman vardı. Fakat bunlar bahane edilip kadınlara “evlerinizde oturun” denilmedi. Tam aksine fitne fesadı ortaya atanlar şiddetle kınanıyorlar hatta cezalandırılıyorlardı.

Günümüzde kadından mükemmel bir eş ve

anne olması isteniyor. Bunun yanında ailenin bütün sorumluluğu da ona yükleniyor. Temizlikçi, aşçı, bebek bakıcısı, hasta bakıcı, çocukların eğitimsi vb. gibi. Yani adil bir iş bölümü yok, bütün işler, sorumluluklar kadının üzerinde. Kadının kendisini geliştirmeye, okuma, yazmaya ayıracağı zaman dilimi kalmıyor. Birde niye kadınlar haklarına sahip çıkmıyor, haklarına sahip çıkanların sayıları niye çoğalmıyor? Diyoruz. İşini bitiremiyor ki tabiri caizse belini doğrultamıyor ki etrafında olan bitenleri görsün, görebilsin. Görebilenlerin sayısı da işte bu kadar.

Bir de itaat kültürü ile yetişmiş, yetiştiriliyor, yetişmişiz. Oysa evlilik eş, arkadaş, yoldaş ilişkisine dayanmalı değil miydi? Belki emir komuta yaklaşımı erkeği mutlu ediyor. Fakat toplumun yarısını oluşturan, diğer yarısını da yetiştiren kadını pek de mutlu etmiyor. Sonuç da hasta, stresli, içi boşaltılmış, gayesiz, amaçsız sayısal çoğunluklar oluyor.

Çalışan kadın hem evde hem de iş yerinde iki kez mağdur oluyor. Çalışıyorsa evdeki bütün sorumluluklarını eksiksiz yerine getirmeli, gecesini gündüzüne katmalı, iyi ve mükemmel eş, iyi ve mükemmel anne, aşçı, temizlikçi, hastabakıcı rolünü asla ihmal etmemeli. Bunlardan birini ihmal ettiğinde bedelini ödemeli. Çalışmayan kadın(yok da) yani ücretli bir işe sahip değilse, yol parası veya el harçlığı için herhangi bir para talebinde bulunamaz, bulunursa da başına geleceklere razı olmalı.

İnanan kadınlara sürekli Nur suresi 31. Ayeti hatırlatılırken, inanan erkeklere de yine aynı surenin 30. Ayeti hatırlatılmalıdır. İnanan kadının omuzlarına gereğinden çok fazla sorumluluk yükleniyor. Oysa ortada bir sorun varsa bu sorun eşit olarak paylaşılmalıdır. Nur suresi 30. Ayet hatırlatılsa bile, bunun sorumluluğunu yerine getirecek kaç babayiğit çıkar acaba?

Kadına yönelik şiddet ve ayrımcılığın bu kadar yaygın ve kabul görür olmasında kadına “evlerinizde oturun” adresinin gösterilmesinin de rolü var. Kadına yönelik şiddet, kadını insanlıktan çı-

karan, onurunu zedeleyen, ruhunu ve bedenini sakatlayan kabul edilemez bir bela, bir musibettir. İnananlarında bu konuda daha ciddi, kalıcı bir tavır sergilemeleri gerekir. Eşitlik, ortaklık sadece ev içinde olmaz. Ekonomi, akademi, siyaset gibi tüm alanlarda kadın ve erkek eşit, birlikte rol almalıdır. Birinin eksikliği diğerinin de yarım kalmasına neden olur. Kadınların olmadığı alanlarda her şey erkeklerin menfaatini gözetecek şekilde düzenlenmekte. Hatta bu alanlara dindarların özellikle de dindar kadınların girmesini istemiyorlar. İşte eğitim kurumları, iş yerleri, işte kamusal alanlar.

İslam kadınları tek başlarına birey olarak kabul etmiş ve kadına bu cesareti, bu özgüveni vermiştir. Öyle ise sorun uygulamadan kaynaklanıyor, dini metinlerin yanlış yorumlanmasından kaynaklanıyor. Müslüman kadınlardan köle kadın teslimiyeti ve zihniyeti beklemek ona yapılan en büyük haksızlıktır. Kadınların kendi haklarında, kendi işlerinde karar verebilen, sorumluluk alabilen, güçlü kadınlar olarak yetiştirilmeleri sağlanmalıdır.

Bu ve benzeri konularda otorite sahiplerinin sesi ne kadar çıktı acaba? Yani başörtüsü sorununa çözüm odaklı yaklaşımlar ne kadar oldu?

Son olarak diyebiliriz ki;

a-Kadın sorunları ile ilgili ulusal ve uluslararası çalışmalara ihtiyaç vardır.(Bunun için sorunlar uluslararası platformlara taşınmalı, toplumun ve diğer sivil toplum kuruluşlarının gündemine taşınmalı.)

b- Kadınlar ile ilgili yasalar ve iyileştirici önlemler hiçbir kadının aleyhine olmamalı.

c- Aksine kadınların toplum içindeki konumlarını iyileştirmek, tüm kesimleri(mağdurları) kapsayacak şekilde sorunlar tespit edilip acil çözüm yolları oluşturulmalı.

d- Kadınların toplumsal yaşama daha etkin bir şekilde katılabilmeleri için daha güçlü ve daha gerçekçi birlikliliklere ya da örgütlenmelere ihtiyaç var.

e- Nasıl ki mazlumun dini sorulmazsa, nasıl ki kim olursa olsun mazlumdan yana olmak gerekiyorsa, kim olursa olsun zalimin karşısında durmak gerekiyorsa, tüm mazlum ve mağdur, hatta fakir, yoksul, dul kadınların sorunları için acil olarak kalıcı, iyileştirici (sloganik değil) çözümler üretilmeli.

f-)Yani; inançlı, inançsız, okuyan, okumayan, çalışan, çalışmayan, evli, bekar, Türk, Kürt, çağdaş, çağdaş olmayan, ilerici, gerici kadın platformları gibi kutuplaşmalar yerine, sorun odaklı, her türlü soruna acil çözüm üretebilecek platformlar oluşturulmalı.

g-) Kadının erkeğin mülkiyetine geçmiş bir meta gibi algılanmasının önüne geçilmeli.

h-) Dine sonradan girmiş olan mevcut yanlışlar, yorumlar bir an evvel konunun uzmanları tarafından düzeltilmeli.

Ayetlerle başladığım sözlerimi yine ayetlerle bitiriyorum.

Allaha çağırın, salih amel işleyen ve “Kuşkusuz ben Müslümanlardanım” diyenden daha güzel sözlü kimdir?

İyilikle kötülük bir olmaz. Kötülüğü en güzel bir şekilde sav. Bir de bakarsın ki, seninle arasında düşmanlık bulunan kimse sanki sıcak bir dost oluvermiştir.

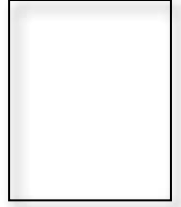
Bu güzel davranışa ancak sabredenler kavuşturulur. Buna ancak (hayırdan ve olgunluktan) büyük payı olanlar kavuşturulur. FUSSİLET S.(33-34-35)

SELAM VE DUA İLE

(Özden SÖNMEZ'in İnanç Özgürlüğü Platformunun Düzenlediği İncanın Önündeki Engeller ve Tesettür Mücadelesi Konulu Paneldeki Tebliğ Metni)

Karar Alma Mekanizmaları ve Siyasette Kadın Görünürlüğü/ Görünmezliği

Fatma Ünsal

oysel@ilnaz1974@hotmail.com

Hem kadın-erkek eşitsizliğinin en görünür alanı siyaset olduğu hem de eğitim ve çalışma alanında var olan eşitliksizlikleri yeniden üretme veya bu eşitsizliği giderme yönünde imkânlar sunduğu için siyaset ilgiyi hak ediyor. Türkiye’de kadının Meclis’te temsil oranı %8.92’dir, (550 milletvekilinden 48’i kadındır) belediye başkanlığı açısından durum çok daha kötüdür, 2903 belediye başkanından 26’sı kadındır, yani kadın belediye başkanları % 1’i bile bulmamaktadır. Kadınların bu kadar düşük siyaset temsilinin önündeki zihinsel ve pratik engellerden ve bazı çözümlerden bahsetmek gerekir.

Zihinsel engeller olarak belki tüm dünyada ve Müslüman toplumlarda da kadınların yönetimde bulunmasının normal bir durum olarak görülmemesi söylenebilir. Müslüman toplumlarda, kadınların yönetici olmaması gerektiği şeklinde yanlış anlaşılan bir hadise gönderme yapılarak bu kabul savunulur. İslam tarihinde daha İslam toplumunun oluşumu aşamasında kadınların aktif rolü olduğunu bu toplumun oluşumunun ilk nüveleri olan, I. ve II. Akabe biatlarında kadınların rol almış olmasından anlıyoruz. 17. Yüzyıllarda devletin nasıl oluştuğunu açıklayan Hobbes, Locke gibi sözleşmecî filozofları bence derinden etkilemiş olan İslam tarihindeki I. ve II. Akabe biatları büyük ilgiyi hak etse de konumuz ile ilgili olarak belirli değerler üzerinde inşa edilecek bu İslam toplumunu oluşturma aşamasında kadınların aktif yer almış olmasının altı çizilmelidir. İlk Yunan sitelerinde köleler ve kadınların yönetimde hiç söz sahibi olamaması, herkese açık olması gereken kamusal alanın ve siyasetin “hür erkek”e ait olması dolayısıyla ile belki de daha yakın dönemde Batılı toplum-

larda oy hakkı mücadelesinde kadınların erkekler ile eşit oy hakkına sahip olması için yüzyıllar geçmesi gerekmişti: 1789 Fransız İhtilalinden sonra, ihtilalin üç sloganından biri olan eşitlik, İhtilal erkesinde hazırlanan Anayasa’da erkekler için tanınırken kadınların da oy hakkına sahip olmasını, “kadınlar giyotin ile cezalandırılıyorsa oy hakkına sahip de olmalıdır” diyerek savunan Gouge, giyotinle cezalandırılmış ve Fransa ancak 1944’de kadınlara oy hakkını tanımıştı. Çok farklı kamusal alan kabulüne sahip olmasına yani köle, fakir veya hür erkek ve kadınların aynı insanlık onuruna sahip bireyler olarak camide yani bizim kamusal alanımızda bulunmasına rağmen İslam toplumu bu idealden hızla uzaklaşmıştır. Şimdi sadece bir ibadet yeri anlamında bile olsa kadınların camide bulunması hep sınırlandırma ve istenmeme durumu ile karşılaşmış ve buna paralel şekilde diğer kamusal alanların da kadınlar için sorgulanır olması dolayısıyla ile maalesef İslam toplumu kendine yakışan bir çizgide olamamıştır.

Kadınların yönetici olmaması gerektiği hususunda statükocu Müslümanlar ile oryantalistler buluşmaktadır. Bir taraftan oryantalist Bernard Lewis, İslam tarihinde İngiliz kraliçeleri gibi bizat kendileri erk sahibi olan kraliçelerin bulunmadığını söylerken diğer taraftan Benazir Butto seçimleri kazanıp Pakistan başkanı olacağı zaman rakibi seçimleri kaybetmiş, Nevaz Şerif, Müslüman toplumlarda kadınların yönetici olamayacağını ifade ediyordu. Müslüman zihnin en çok kadın meselesinde dinden uzaklaştığı çok açıktır. Allah’ın kız çocuklarının istenmediği Arap cahili toplumunu düzeltmek için, kendileri erkek çocuk isterken Allah’a kız isnat ederek iki yüzlülük yapmalarını

tokat gibi yüzlerine vurmasına ve en sevgili peygamberinin soyunu kız evlat üzerinden devam ettirdiği halde 1400 yıldır daha kız ve erkek çocukları arasında eşit değeri yerleştirememiş olmamız çok yazıktır. Aynı şekilde surelerin başlarında bulunan ve sadece bir kaç harften oluştuğu için anlamı açık olmayan mukata harflerinin ne anlama gelebileceği üzerinde uzun uzun açıklamalar yaparken Kur'an'da genellikle yöneticilerin kendilerini beğenen, Tanrılık taslayan kişiler olarak eleştirilmesine rağmen övülen tek yöneticinin Sab'a melikesi Belkis, yani bir kadın olmasının bize ne söylemek isteyebileceği hususunda hiç tefekkür etmemiş olmamız büyük eksikliktir. İslam tarihinde ilk siyasi muhalifin Hz. Peygamber'in kızı Hz. Fatma olması Müslüman zihni kadının yöneticiliğine alıştırarak örneklerdir.

İslam tarihi boyunca hükümdarlık yapmış adına Cuma hutbesi okunmuş ve para basılmış pek çok kadın sultan olduğu halde bugün bunlardan haberdar olmamamız da zihnimizde kadının yönetici olmadığı ezberini bozacağı için bu yöneticilerin unutulmaya terk edilmiş olmasını açıklar. Bahriye Üçok ve daha sonra Fatma Mernisi, İslam'ın Unutulmuş Kraliçeleri isimli eserinde İslam tarihinde adına Cuma hutbesi okunmuş ve para basılmış pek çok kadın sultanın varlığından bahseder.

Bahriye Üçok, İslam toplumlarında yönetici olmanın şu üç şeklinde yani seçim, veliaht tayini ve galebe ile kadınların yönetici olduğunu söylemiştir. Bu yöneticilerimizden mesela Raziye Sultan, Hindistan bölgesinde Şemsiye Hanedanından babası İltutmuş Bey'in, oğulları olmasına rağmen onları eğlenceye düşkün bulduğu için veliahttan olarak kızını göstermesi üzerine hükümdar olmuştur. Fakat Raziye Sultan sadece kadın olduğu için bazı ilave zorluklarla karşılaşmışsa da bilgece bu zorlukların üstesinden gelip hükümdarlık yapmıştır. Bir başka kadın sultanı Mısır'da görüyoruz: Şecere'd-Dur. Bugün Selahaddin Eyyubi gibi Haçlı seferlerine karşı durmuş hükümdarlarımızı hayırla yad etmemize rağmen Fransa kralına karşı zafer kazanmış olan Şecere'd-Dur ihmal edilir. Şecere'd-Dur, tam Fransız muhasarası sıra-

sında eşi, Melik Şah'ın ölmesi üzerine askerlerin dağılmaması için kimseyi haberdar etmeyerek zaferin kazanılmasını sağlamış, Melikşah'dan sonra hükümdar olan oğlu bu işi yapamayınca komutanların kendilerini hükümdar seçmesi üzerine hükümdar olmuştur.

Yine meşhur seyyah İbn Batuta'nın, Maldivler seyahatini anlattığı eserinden biliyoruz ki Maldivler'in en güzel özelliklerinden biri yöneticilerinin kadın olmasıdır. Arkası arkasına üç yönetici, Hatice Sultan, Meryem Sultan ve sonra da Fatma Sultan hükümdarlığı gayet güzel yerine getirmişlerdir. Bugünkü Endonezya'ya bağlı olan Aceh Bölgesinde de silsile halinde dört kadın yönetici, Safiyeddin Şah, Nur Alem Nakiyeddin Şah, İnayet Şah, Zekiyeddün Kemal Şah, 1641'den 1699'a kadar yönetimde bulunmuşlardır. Seb'a melikesinin binlerce nesil sonrasındaki kız torunlarından olan Esmâ ve Melike Urve Yemen'de hala hayırla anılan salihâ yöneticiler olmuşlardır.

Müslüman zihninin kadın yöneticiye yönelik uzaklığın yanı sıra modern dönemdeki pratik bazı nedenlerle de kadınlar siyasette yer alamamaktadır. Siyasetin hem çok zaman verilmesi gereken bir süreç olması nedeniyle ev, çocuk ve yaşlı bakımları evdeki bazen tek kadının üzerine yıkıldığı için kadın zamanını siyasete verememekte ve yine bu nedenlerle ekonomik alanda güçlü de olmadığı için siyasete katılması iki kat daha zor olmaktadır. Bu çerçevede genelde kadın hareketinin kadını siyaseten edillenleştirdiği için eleştirdiği, ama Türkiye'de kadınların daha çok evde bulunmaları nedeni ile bu kadınlara evde erişilmenin gerekli kıldığı kadın kolları gibi yapılar aslında kadının siyasete girmesini kolaylaştıran ve ilk adımları daha rahat atabileceği yerler olmaktadır. Ana kademe diye isimlendirilen yapılarda kıran kırana bir rekabet yaşandığı için kadınların buraya girişinin zor olması yanı sıra bazı küçük şehirlerde hakim kültürel kodlar nedeni ile de kadınların buralarda bulunması hem kendi hem de çevresi için sorunlu görüldüğü için kadın kolları gibi yapılar vesilesi ile kadınlar burada tecrübe sahibi ve siyasi süreçler ile ilgili ilk tanışıklığı sağlamak-

tadır. Her ne kadar kadın kollarında aktif çalışan kadınlar daha sonra emekleri paralelinde ödüllendirilemeseler de kadınların siyaset ile ilgili tecrübe edinmeleri ve bu süreçlere aşına olmaları siyasette aktif katılım yönünde irade oluşturmalarına sebep olduğu için kadın kolları çok önemli işleve sahiptir .

Aslında Türkiye’de genelinde siyasetin çok hiyerarşik olması nedeni ile toplumun problemlerine çözüm bulamaması ve siyasi sürece katılan kadın olsun erkek olsun herkesin zayıf olması nedeni ile ilgili genel probleminden de bahsetmek gerekir. Siyasetin toplumdaki sorunların çözümü işlevinden çok uzaklaşmış ve belli güç çevresi ile yakın ilişkili yapısı itibari ile “siyaset” genelde dilimizde “kötü” anlama gelmektedir, hatta bazen insanların ben “siyaset yapmıyorum” diyerek kendilerini savunma ihtiyacı içine düşüklerini görürüz. İşte bu kötü anlamı çok baskın olduğu için kadınlar kötü gördükleri bu alana girmemektedir. Siyasetin asıl anlamından uzaklaştığı günümüzde siyasetin “problemleri suhuletle çözmek” şeklindeki anlayışa evrilmesi kadınların siyasete girmesini teşvik edecektir.

Belki de Türkiye’de kadının siyaset ve onun en görünür alanı olan Meclis’teki temsilinin aşırı düşük olmasının en önemli sebebi Türkiye’deki kadınların %65’ini oluşturan başörtülü kadınların eğitim, çalışma ve siyasi alanlardan dışlanmasına yol açan haksız ve hukuka aykırı kıyafet yasaklarına muhatap olmasıdır. Bu yasaklar nedeni ile Türkiye’de kadınların çoğu en başta eğitim almakta daha sonra çalışma hayatında engellerle karşılaştıkları için güçlenememekte ve bir şekilde güçlenmiş ve nihayet siyasete girmek için kendini hazır görmüşse de bu sefer hiçbir yasal dayanağı olmayan kıyafet yasağı nedeni ile Meclis’te temsil edilememektedir. Her üç kadından ikisinin eği-

tim, çalışma ve siyasi alanından dışlanması neticesi bütün bu alanlar doğal olarak erkekleşmiş olmaktadır Türkiye örneğinde.

Bu durum hem Türkiye’deki bütün seçmenlerin seçme hakkını ciddi ölçüde kısıtlaması anlamına gelmekte ve Türkiye halkının eğilimlerine yönelik bir meydan okumayı barındırmaktadır. Bu durumun hem Türkiye’deki genel kadın hareketi tarafından kadın hakları açısından bütüncül bir dil kullanılması ve hem de siyasetin gittikçe toplumun sorunlarını çözme odaklı yapılmasının kabul edilmesi dolayısı ile daha fazla devam edemeyeceği açıktır. Kadınlar toplumun genelinden ayrı olmadığı için başörtüsü yasağı sadece Türkiye’deki kadınların %65’ini ilgilendiren bir sorun da değildir; başörtülü kadınların eğitim ve çalışma alanları ile beraber siyasetten dışlanması Türkiye halkının genelinin eğilimlerinin dikkate alınmadığı anlamına gelmektedir ve genelde siyasetin demokratikleşmesi neticesi ile başörtülü milletvekillerin Meclis’te temsili ile Meclis’de kadınların temsil oranı da doğal olarak artacaktır.

Umudunu Kaybetme

*İnsan, umudu her zaman yüreğinin bir köşesinde canlı tutmalı.
Yoksa ömrü tükenmese de ruhu tükenir...*

Ayşel Yılmaz

ayseylimaz1974@hotmail.com

Her yeni gün yeni bir başlangıçtır ve tabii her yeni yıl,

Ve her bir başlangıç içinde bin umudu saklar.

Anlık, saatlik, haftalık, aylık, yıllık...

Kısa ve uzun vadede gerçekleşmesi beklenen umutlar!

Umudu tükendiğinde insan tükenmiş demektir. Hangi yaşta ve nerede olursanız olun umudunuz olduğu sürece hiçbir zorluk, yokluk, hastalık, yalnızlık size galebe çalamaz. Siz izin vermedikçe. İşte bu umuttur merhum Yazıcıoğlu'na zindan duvarlarında pencereler açıp da, onu mis gibi nane kokularının olduğu bir çeşme başına götüren.

Yaşlarının alt sınırı altmış olan ve küçük dünyaları yaşitlarına göre biraz farklı dönen iki yüzün üzerinde güzel insanı bir çatı altında toplayan otuz beş yıllık bir bina Seyranbağları Huzurevi. Yeni yılın ilk cumasında biz İLKDER'li hanımlar olarak buraya misafir olduk. Ve elleri, yüzleri buruşuk ama kalpleri ve dimağları pırıl pırıl, pürüzsüz bu güzel insanların ellerini öpüp, hatırlarını sorduk. Huzurevi duvarında açılan pencereleri onları nerelere götürür, umutları, beklentileri, istekleri nelerdir?

Bizleri karşılayan ve bina içinde dolaştıran huzurevi müdiresi Nurhan Hanım kurumla ilgili bilgi verirken burada yirmi dört saat hizmet verildiğini, huzurevi sakinlerinin yılda üç ay izin hakları olduğunu bu süreyi isterlerse aralıklarla, isterlerse kesintisiz olarak kullanabileceklerini, evleri ya da yanında kalabilecekleri bir yakınları varsa gidip

kalabildiklerini söyledi. Kimsesi olmayanlar içinse gönüllülerin evlerine götürüp misafir ettiğinden bahsetti. Ve bizi ikinci kattaki salonlarına çıkarttı.

“İnsan ne oldum dememeli, ne olacağım demeli” demiş atalarımız. Ne de doğru söylemişler. Hemşire, öğretmen, memur, ev hanımı... Köyden, kentten... Elinden her iş gelen, bir zamanlar bastığında yeri titreten bu insanlar atasözünün yaşayan birer ispatı. İçlerinde kimsesiz olanlarda var, beş altı çocuk sahibi olanlarda. Kendi isteğiyle buraya gelende var, iki göz evinde beş çocuk büyütüp de bugün onların beş odalı evlerine sığdırılmayıp buraya getirilende. Her birinin hayatından bir film ya da dizi senaryosu çıkabilecek bu

güzeller hayata dair umutlarını hiç kaybetmemişler ve misafirperverlikle-

rini de. Bizi salonda görür görmez etrafımızda toplandılar.

Hoş geldiniz ve hal hatır sorma faslı biter bitmez teyzelerden bir tanesi “ben mısır patlatayım misafirlere” dedi, hemen yanımızdan ayrıldı. On on beş dakika sonra mis gibi patlamış mısırla tepelime dolu tabaklar önümüze gel-

**Bir insan
ömrünü neye vermeli
Para mı onur mu taş diken
bir yol
Ağacın köküne inmek mi
yoksa
Savrulup gidiyor yaprak
dediğin**

di. Bizim götürdüğümüz ikramlıklarla beraber. Salona sıralanmış otururken hepside önündeki tabağı bizim önümüze doğru getirip “siz buyurun” diye bize ikram ediyordu. Götürdüğümüz mandalları soyup ağzımıza tutanlar oldu.

Salonda oturduğumuz koltuk takımının koltuklarında renkli motiflerle yapılmış el örgüsü örtüler vardı. Onları örüp oralara örten teyzemizin evi nasıldı acaba diye düşünmekten kendimizi alamadık.

Koridorlarda dolaşırken misafir olduğumuz odaların her biri minyatür bir ev görünümündeydi. Yatakları, televizyonları, buzdolapları, seccadeleri, örtüleri, kolonyalarına kadar her şeyleri tastamam ve düzenli.

Maddi anlamda hiçbir eksikleri olmayan bu insanların en büyük dertleri kendilerini yalnız hissetmeleri. Psikoloğundan, diyetisyenine, mutfak ve temizlik personelinden, yöneticilerine kadar uzman, güler yüzlü, kaliteli bir ekiple hizmet veren kurumdan hiçbir şikâyetleri yok. Lakin birbirlerinden ve personelden sıkıldıkları zamanlar oluyor. Bu sebeple dışarıdan gelecek ziyaretçiler onlar için çok önemli. Oturup sohbet edebilecekleri farklı yüzlere, onların derdini dinleyecek, ellerini tutup yanlarında oturacak sıcak ve samimi insanlara hasretler.

Tabii ki binada sadece bu yaşlılara hizmet verilmiyor. Yetmiş kadar yatalak ve bir o kadar da yaşlılığa bağlı ileri derecede unutkanlık hastalığı

(demans) çeken yüzde yüz bakıma muhtaç hasta var. Onlara binanın farklı katlarında hizmet veriliyor. Ve belki de daha çok özen gösteriliyor. Çünkü onlar diğer yaşlıların aksine etraflarında olup bitenlerin hatta bir kısmı yaşadıklarının bile farkında değiller. Bu insanlara hizmet etmek çok çok daha zor. Çok sabır isteyen ve hakkıyla yapılabilirse manevi mükâfatı da bir o kadar büyük olacak bu işte çalışan tüm görevlilere sabrı cemil ve kolaylıklar diliyor

Yazının girişinde umuttan bahsetmiştik ya, umut belki de hepimizden çok bu insanlara lazım yaşama tutunmak için...

*Geldi geçti ömrüm benim şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle geldi şol göz yumup açmış gibi*

...

Bir hastaya vardın ise bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele Hak şarabın içmiş gibi

Hayatın hengâmesi içinde esen yelin süratinden ve geri dönülmezliğinden habersiz geçen koşuşturmacalarımız arasında hiç olmazsa ayda bir gün gidip onlardan dinleyelim;

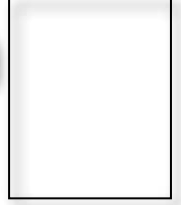
Bir insan ömrünü neye vermeli
Harcanıp gidiyor ömür dediğin
Yolda kalan da bir yürüyen de bir
Harcanıp gidiyor ömür dediğin

...

Bir insan ömrünü neye vermeli
Para mı onur mu taş diken bir yol
Ağacın köküne inmek mi yoksa
Savrulup gidiyor yaprak dediğin

Hicri Yılbaşı ve Aşura

Aysel Yılmaz

ayseliilmaz1974@hotmail.com

Kerbela hadisesinin Müslümanların tarihindeki önemini bilen İLKDER yöneticileri; Müslümanların bundan sonraki durumunda da Kerbela'dan alınacak derslerin yol göstericiliğinin farkında olarak her yıl "Hicri Yılbaşı ve Aşura" programı düzenlemeyi gelenek haline getirmişlerdir.

Bu yıl düzenlediğimiz "Hicri Yılbaşı ve Aşura" programımız da dolu dolu geçti. Kuran-ı Kerim ile başlayan programda günün anlam ve önemini belirten konuşmaları Emine Özçelik ve Hadiye Kılıç yaptı. İLKDER'in çalışmalarının anlatıldığı sinevizyonla program devam etti. Pakistan'daki yetimhane ve yetimlerin görüntüleri, ramazan yardımları, kurban kesimleri, "Ağaç Projesi" kapsamında dikiş makinelerinde dikiş diken kadınların resimleri, bir yudum suya muhtaç Ganalı kardeşlerimizin suyla buluşma resimleri, Filistinli yaşlı teyzenin İLKDER'in bağışladığı keçilerden süt sağmasının görüntüleri ve burada sayamadığımız pek çok yardım çalışması hepimizin gözlerini yaşarttı. Tüm yorgunluğumuzu aldı götürdü.

Sinevizyondan sonra Prof.Dr. Hayri Kırbasoğlu "Geçmişten Günümüze Ortadoğu" konulu sunumunda değerli fikirlerini bizimle paylaştı. "İslam dünyasını tehdit olarak gören güçlere karşı biz sadece yaraları sarmak için bir araya gelemez; yıkımların, savaşların bitmesi gerekir. Filistin'de yaşananlar İslam dünyasındaki diğer işgalleri, yıkımları görmemize engel olmamalı. Bu gün Irak, Afganistan, Çeçenistan da aynı durumda. Küreselleşme ve kapitalizmin bulunduğu her yerde işgal var. Bizler hep mazlumlara yardım için çalışıyoruz fakat işgalin ve yıkımın nasıl durdurulacağına dair kafa yormuyoruz" diyen Kırbasoğlu çok önemli tespitler yapan ve çözüm yolları gösteren konuşmasına şöyle devam etti. "İslam dünyası kendini yönetenlere çekidüzen vermek zorundadır. Bir buçuk milyar İslam dünyası sadece sey-

retmekte, katliamlardan sonra harekete geçmektedir. Niçin katliamlardan önce bir şey yapmıyoruz? Yöneticilerimiz İslam dünyasını temsil etmiyor, Müslümanların çıkarlarını savunmuyorlar. İslam dünyası bir bilince ulaşmalı ve işbirlikçileri hiza getirmelidir.

"İslamın şartı beştir" anlayışını bize kim öğretti, emr-i bil maruf, nehy-i anil münker nerede, kötülükle mücadele nerede? Cihad lügattan silindi. Dünyevileşen bir İslam dünyası ve içi boşaltılan bir Müslümanlıkla karşı karşıyayız. Müslümanlık yeniden inşa edilmelidir, insanlığı ve gezegeyi çöküşe götüren batılı emperyalistlerden kurtuluş bekleyemeyiz. Bu gerçekler her türlü iletişim organlarında okullarda anlatılmalı. Bu gün İslam dünyasında kol gezen din Allah'ın indirdiği din değil sahte dindir. Yeryüzünde olanların tek sebebi sensin Müslüman. Yönetimin, eğitimin, kültürün, ekonomin batılı; hatta din tasavvurun da batılı. Batı üretmekte İslam dünyası tüketmekte. Yeni Irak, Afganistan Filistinler istemiyorsak Kuran-ı Kerim'e dönmeliyiz. Kuran'ı tek otorite tanıyıp, O'nun dışında hiçbir şey tanımamalıyız. Küresel kapitalizmle mücadele etmeliyiz. Müslümanlığımızı gözden geçirmeliyiz. Camiler ağzına kadar dolu olsa emr-i bil maruf, nehy-i anil münker olmazsa dünyayı dönüştüremeyiz."

Programın daha sonraki bölümünde panelle geçildi. Panelin yöneticisi İLKDER başkanı Özden Sönmez İslam dünyası işgal ve yıkımlara karşı mücadele ederken mevcut yaraların sarılması için da ertelenemeyeceğinin altını çizdi. Panelistlerden Araştırmacı Yazar Aliye Satılmışoğlu "yetimlik" olgusu üzerinde durarak şunları söyledi: "Yetimlik sünnettir, Rasulullah da yetimdi. Yetimin yanında olmak, yardım etmek Rabbimizin emridir. Yetimlik bir imtihandır. Ama asıl imtihan yetimin çevresindekilere. Hadis-i Şerif'te buyruluyor ki "Müslüman evlerinin içinde en hayırlı ev,

içinde yetime bakılan evdir. Müslümanların evlerinin içinde en kötü ev, içinde yetime kötülük yapılan evdir.” “Kim sırf Allah rızası için şefkatle yetimin başını ok-şarsa, elinin değdiği saçlar sayısınca ecir ve sevap kazanır.”

Diğer bir panelist olan Kürşat Eren Bilge ise “Kul olarak dünyaya gönderildik, bunun şuuru-na varmak erdemlilik. Ümmet olmak şerefliktir. Fakat Resul gibi İslam’ı yaşamak şereftir. Bizler Firavunların, Nemrutların bakışları altında İslam’ı yaşamaya çalışıyoruz. Evlerimizdeki televizyonlar bize nasıl yaşamamız gerektiğini empoze ediyor. Bu görüntü içinde İslamı ne kadar yaşayabiliriz” dedi.

Radyo programcısı Mehmet Emin Genç ise “dünyada zulmün kol gezdiğini, fakat Müslümanların Allah’ın istediği gibi değil duydukları, gördükleri gibi yaşadıklarını belirtti. Çözüm önerileri getirdi ve şöyle dedi: “Sorunlarımızın asıl sebeplerini bulmak zorundayız. İşi ehline vermeliyiz. Adaletli olmalıyız. Hayatımızı Kur’an ve hadislerin çizdiği çerçeve içinde yaşamalıyız. Tevhidi bir inanca sahip olmalıyız, Hz. Muhammed’i hayat modeli edinmeliyiz.”

Hizmet-İş Sendikası Dış İlişkiler Sorumlusu Esmâ Demirtaş ise Hizmet-İş Sendikası ile İLKDER’in ortaklaşa yürüttüğü Gazze’deki “Anaokulu Projesinden” bahsetti ve üyelerinin bağışlarını İLKDER aracılığıyla yetimlere ulaştırdıklarını söyleyerek sözlerine şöyle devam etti: “Nerede bir haksızlık ve çözümsüzlük varsa biz orada olmalıyız. Merhamet Müslüman insanın vicdanından yükselen ve toplumu kuşatan bir değerdir. Merhameti dalga dalga tüm topluma yaymalıyız. İnsanın vicdanından merhameti alırsak bir zulüm makinesi ortaya çıkar”

“Nice az topluluklar çok topluluklara galip gel-

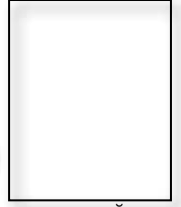
miştir” diyerek sözlerine başlayan İLKDER başkanı Özden Sönmez, 2010 yılını “Gazze Yılı” ilan ettiklerini belirterek İLKDER’in devam eden projeleri hakkında bilgi verdi ve sözlerini şöyle sürdürdü: “Gücümüz yettiğince mazlumlara yardım etmek zorundayız. Bizi harekete geçiren çocuklar. Onların yüzlerinin gülmesi her şeye değer. Gazze’de yaptırdığımız yetimhane tamamlandığında yüzlerce yetim çocuğun yüzünün güleceği günleri düşünüyoruz. Gana’da açtırdığımız su kuyularının resimleri gelince son derece seviniyoruz. Attığımız her adım, yürüttüğümüz her proje bizlerin hizmet aşkını daha da kamçılıyor. Allah (c.c.) amellerimizi boşa çıkarmasın.”

Programın bir de uzaklardan, problemlerin içinden gelen bir konuğu vardı. İLKDER’in Gazze’deki partner kuruluşu Cemiyet-i İslami’nin Başkanı Abdurrahim Shehab Türkiye’deki hayır müesseselerine ve özellikle de İLKDER’e ve Özden Anne’ye teşekkürlerini sunarak sözlerine başlayan Şihab, Gazze’nin İsrail saldırıları ve abluka sonrası sosyo-ekonomik durumu hakkında bilgiler verdi. Sözlerine şöyle devam etti: “Tüm İslam dünyası zulüm içinde. Müslümanlar hep birlikte omuz omuza nerede bir mazlum varsa ona yardım etmeliler. Müslümanlar bir vücudun azaları gibidirler, bir organ hastalandığında tüm vücut hastalanır. Gazze’deki durumun dünyada bir benzeri yok, İsrail sivilleri hedef alıyor, soykırım politikası izliyor, Gazze’yi tamamen yok etmek istiyor. Şehit vermeyen, yaralı olmayan, evi yıkılmayan bir ev yok.”

Programa Grup Temaşa’da okuduğu ilahilerle renk kattı. İLKDER gönüllüleri geliri Gazze’de yapılmakta olan yetimhaneye bağışlanmak üzere bir de kermes düzenledi.

Neden İnanç Özgürlüğü Platformu?

Zerrin ÇAĞATAY

cagatayzerrin@yahoo.com.tr

Yıllar var ki yine aynı eziyet... Eziyet diyorum çünkü inanan insanların karşılaştıkları, yüzyıllardır süregelen ve Müslümanlara reva görülen uygulamalar...

Bu uygulamaları görüp, bilip de ses çıkaramamak insana, insanım diyene en çok dokunan da bu olsa gerek. Bu özgürlük ve hak ihlallerine dur demek hem insani hem de ahlaki vazifemiz. Bizim gibi düşünen birkaç kuruluşla bir araya gelerek kuruldu İnanç Özgürlüğü Platformu. 273 haftadır gerçekleştirdiğimiz basın açıklamalarımızın yanı sıra 2011 yılının başından bu yana takip ettiğimiz konulardan birkaç örnek vermek istiyorum.

Son günlerde İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ PLATFORMU olarak üniversitelerde başörtüsüyle derslere alınmayan arkadaşlarla irtibat halindeyiz.

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ndeki bir kızımız güvenlik görevlileri tarafından içeri alınmadığından derslere katılamadığını bildirdi. İnanç Özgürlüğü Platformu olarak okul kapısında tutanak tutup YÖK'e şikâyet dilekçesi verdik ve şu anda o arkadaşımız derslere girebilmektedir. Özel Atılım Üniversitesinde de başörtüsü sorunun yaşandığını öğrendik. Rektör randevu talebimizi 1 hafta erteledi. Üniversiteye gidip kız öğrencilerle konuştuğumuzda başörtüsü ile ilgili keyfi uygulamaların sürdüğünü hatta daha servisteyken, başlarını açmaları istendiğini belirttiler. Özel bir üniversitede de hala bunların yaşanıyor olması bizi üzdü. Ama bir taraftan öğrenci arkadaşlarımızın sorunun aşılmasında gösterdikleri tutumu görünce sevindik.

Bir süre sonra Atılım üniversitesinden gelen mailde sorunun çözüldüğü, başörtülü öğrencilerimizin artık sorun yaşamayacaklarına dair bilgi verildi. Gelişmeleri takip edeceğiz inşallah.

Aslında sadece kız arkadaşlarımız değil mağduriyet yaşayanlar. Geçtiğimiz günlerde Gölbaşı'nda Ankara Üniversitesi yerleşkesinde namaz kılmak isteyen erkek öğrencilere yer gösterilmediği gibi, namaz kıldıklarında da güvenlik görevlisi tarafından müdahale edilmiş ve hoş olmayan durumlar yaşanmış. Bunun üzerine İLKDER, İHH, MAZLUMDER, VAHDET VAKFI gibi sivil toplum kuruluşları tarafından oluşturulan İnanç Özgürlüğü Platformu temsilcilerimizle şikâyetleri yerinde değerlendirmek üzere üniversiteye gittik. Müdür ile görüşüp durumu bildirdiğimizde aslında çekilen sıkıntıların tamamen kanunsuz ve kendi inisiyatiflerine göre uygulandığını gördük. YÖK'e dilekçe vermemiz gerektiği söylendi. Müslüman bir ülkede, namaz kılabilmek için YÖK'e dilekçe vermeliymişiz.

Aslında sorunların bizim haklarımızı bilmediğimizden kaynaklandığı çok açık. Çünkü sorunlar karşısında ne yapmamız gerektiğini tam manasıyla bilmiyoruz. Avukat arkadaşımız Şerife Gül Arıman Hanım ve diğer dernek temsilcileri bu sorunların aşılması ve kendi haklarını arama noktasında öğrencilere, nasıl davranmaları gerektiği hakkında bilgi verdiler.

Konuyu takip edeceğimizi bildirerek yanlarından ayrıldık. Bu olaylar 2011 yılının başından itibaren yaşananların çok küçük bir bölümü. Hak ihlallerini yaşanmaması tek dileğimiz.

BASIN AÇIKLAMALARI

16.04.2011

Ankara İnanç Özgürlüğü Platformu
272. Hafta Basın Açıklaması

Değerli basın mensupları 272. hafta basın açıklamamıza hoş geldiniz.

Türkiye gündemi oldukça yoğun ve hızla değişiyor. Bu gündem içerisinde başörtülü kadının yine yeri yok. Evde rutin işleri, günlük meşgaleleri içinde etliye sütlüye karışmadığında baş tacı edilen başörtülü kadın ne yazık ki kamuda yok, eğitimde yok, seçme hakkı var ama seçilme hakkı yok. Milletın Meclisi'nde nüfusun %65'ini oluşturan başörtülü kadınların kendilerini temsil etme hakkı yok.

Ülkemizdeki siyasiler nüfusun yarısından fazlasını oluşturan kadınlar için, özellikle de inancını her alanda özgürce yaşamak isteyen kadınlar için çok önemli bir konu olan başörtüsü sorunu ve başörtülü aday meselesini bir başka bahara! bıraktılar.

Bu haksız yasak maalesef giderek dünyanın farklı yerlerinde emsal teşkil etmeye başladı. Bunun son örneğini de Fransa'da gördük. Demokrasinin beşiği olduğunu iddia eden Avrupa'nın ortasındaki Fransa bile buna cüret edebiliyor. Avrupa'da gittikçe yaygınlaşan İslamofobi'nin de etkisiyle Müslüman kadının inanç özgürlüğü elinden alınmaya çalışılıyor. Müslüman kadınlara karşı yapılan bu ayrımcı, dışlayıcı ve dayatmacı uygulamalarından dolayı Fransa'yı kınıyor, insan hakları ve demokrasi adına bu tutumlarından bir an önce vazgeçmelerini bekliyoruz.

Her gün yazılı ve görsel medyada, kadınlara ve çocuklara yönelik cinsel istismar ve cinayet haberleri okuyor/duyuyoruz. Bu kadın cinayetlerini işleyenler, daha çok karısının üzerinde öldürmek de dâhil olmak üzere her türlü hakka sahip olduğunu zanneden eşleridir. Yaşanan olaylara baktığımızda, bu cinayetlerin sonu gelmeyecekmiş gibi görü-

nüyor. Bu durum da biz kadınları karamsarlığa itiyor ve haklı olarak da kaygılandırıyor. Konuya duyarlı kesimlerin (ki her kesimin duyarlı olması gerekiyor;) STK'ları, insan hakları örgütlerini ve karar alma mekanizmalarında yer alan herkesi; çözüm üretme noktasında harekete geçmeye davet ediyoruz.

Kuzey Afrika ve Ortadoğu'nun siyasi haritası yeniden oluşturuluyor. Yıllarca diktatörcü hükmeden baskı rejimleri yıkılıyor. Halka ayaklanmalarıyla daha özgürlükçü, daha adil bir düzen kurulması amaçlanıyor. Başlangıçta bu amaçla yapılan ve iyi niyetli olduğu izlenimi veren bu ayaklanmaların altında, emperyalist güçlerin parmağının olduğu da gün yüzüne çıkmış durumda.

Mısır'da, Tunus'ta, Libya'da ve diğer Kuzey Afrika Ülkelerinde yaşanan bu karışıklık ve iç savaşın faturası yine kadın ve çocuklara çıkıyor. Bu olayların farklı mecralara doğru gittiğini üzüntüyle görüyor ve sırada hangi ülke var acaba diye de endişeleniyoruz. Nitekim Mısır da tutuklanan kadınlara karşı arama yapıyoruz diye üstlerinin soyulması ve bekâret kontrolü gibi yüz kızartıcı insanlık dışı muamelelerin yapıldığını da duyuyor esefle kınıyoruz.

Türkiye'de acil olarak çözülmesi gereken pek çok sorundan biri olan sivil anayasa çalışmaları, seçim sonrasında bırakıldı. Görünen o ki yeni meclis başarabilirse Türkiye'nin ilk sivil anayasasını yapacak. Umuyoruz ki STK'ların ve insan hakları örgütlerinin de bu konuda öneri ve görüşleri dikkate alınır.

Partilerin gösterdikleri kadın aday sayısına baktığımızda, bir önceki döneme göre sayı artmış gibi görünse de bunun da bir aldatmaca ve göz boyama olduğunu görebilmek için; kadınların aday gösterildiği yerlere ve sıralamalarına bakmamız yeterli olacaktır. Erkek milletvekili adayları seçilirken halka yakınlıkları, hizmetleri, liyakatleri göz

önünde bulundurulmadan hatta seçim bölgelerinde dahi tanınmamalarına rağmen ilk sıralardan aday gösterilebilmekteler. Seçildikten sonra da çoğu bu bölgelere bir daha uğramadıkları halde birkaç dönem üst üste vekil seçilebiliyorlar. Fakat cesur ve duyarlı bir avuç kadının "başörtülü aday" isteklerine karşı bir karalama furysı başlatılabiliyor.

Meclisimizde gerçekten bizleri temsil eden, halkın sorunlarını bilen, dokunulmazlık zırhına bürünmeden elini taşın altına koyabilecek vekiller istiyoruz. Ama yargılama süreci devam eden kişilerin bile aday gösterildiği bu tabloda başörtülü kadın adayların sadece göstermelik olarak listelere konulmuş olmasını kabullenemiyoruz. Biz başörtülü kadınların da bu ülke siyasetinde söz hakkı olması gerektiğini göz ardı etmeden, bu haklı talebi kınamak yerine anlamaya çalışmalarını beklerdik. Kınanmadan haklarımızı savunabileceğimiz, birbirimizi anlayabileceğimiz günlerin yakın olması dileği ile...

Ankara İnanç Özgürlüğü Platformu
Adına

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği - Hadiye KILIÇ

19.03.2011

ANKARA İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ
PLATFORMU 268. HAFTA BASIN AÇIKLAMASI

Sayın basın mensupları 268. Hafta basın açıklamamıza hoş geldiniz.

Geçtiğimiz hafta bütün dünyada ve Türkiye'de kadınlar günü kutlandı. Kadınların maruz kaldığı "şiddet, tecavüz, baskı, yıldırma ve ayrımcılık" gündeme taşındı. Paneller, toplantılar yapıldı. Sorunlar dile getirilip tartışıldı ve hafta sona erdi. Değişen ne diye dönüp baktığımızda kadınlar olarak hiçbir şeyin değişmediğini görüyoruz. Bilgisini, görgüsünü, eğitimini, hayat görüşünü, top-

lumla paylaşma isteyen, sorunlara çözüm üretmek isteyen kadınların önündeki engellerin kaldırılması için bir çaba gösterilmediğini gördük.

Seçim arifesinde olduğumuz şu günlerde kadınlarımız, özelde başörtülü kadınlarımız aday adaylıklarını koymakla kendi adlarına sisteme rağmen var olma savaşı veriyorlar. Siyasi partiler ise başörtülü aday gösterme konusunda isteksizler. Tavırlarını açıkça belirtmiyorlar. Hatta başörtüsünü seçim sürecinde malzeme konusu yapanlar bile var. Bugünkü mecliste kadınlar %8 ile temsil edilmektedir. Başörtülü kadınlar ise temsil edilmek şöyle dursun adeta yok sayılıyor. Bu süreçte başörtülü adaylara siyasi partilerin olumlu bakmalarını bekliyoruz. Meclise girmelerinde hiçbir yasal kısıtlama olmayan bu kadınlara siyasi partilerin kendi inisiyatifleri ile engel olmamaları gerektiğine inanıyoruz.

16 Mart, 2003 yılında İsrail'in katlettiği Rachel Corrie'nin hatırasına atfen "Dünya Vicdan Günü" olarak isimlendirildi. Filistinli bir doktorun evinin yıkılmasına engel olmak için tankların karşısına dikilen, Filistinli mazlumlar için zalimin karşısına eylemle, sözle, değil hayatıyla karşı çıkan Rachel bütün vicdan sahipleri için bir sembol oldu.

Ayrıca bu hafta "Yaşlılara Saygı" haftası. Tek başına hayat mücadelesi veren, çocukları tarafından sokağa atılan, geliri

yoksa devletin bile sahip çıkmadığı yaşlılarımız da var. Örf, adet ve inancımızda her ne kadar yaşlılarımıza saygı çok önemli ise de, yeni yetişen gençlerimizin bu bilince ulaşmaları için bir hafta değil bütün yaşam sürecinde eğitilmeleri ve yönlendirilmeleri gerekmektedir. Bu münasebetle tüm yaşlılarımızın ellerinden saygıyla öpüyoruz.

Haftaya sorunların değil, umutların konuşulduğu bir Türkiye gündeminde bir araya gelmek dileği ile.

İnanç Özgürlüğü Platformu Adına
İLKDER-Hadiye KILIÇ

ANKARA İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ
PLATFORMU 264. HAFTA BASIN AÇIKLAMASI

Değerli basın mensupları ve değerli katılımcılar 264. hafta basın açıklamamız hoş geldiniz.

Üniversiteler 2. yarıyıl öğretim dönemlerine başladılar. YÖK'ün açıklamalarına rağmen bazı rektör ve dekanların keyfi uygulamaları hala devam ediyor. Bunun son örneği Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesinde yaşandı.

Başörtülü kızlarımız derse girebilmek şöyle dursun, kampus bahçesine bile adım atamıyor. Hani bütün öğrenciler özgür bir şekilde derslere girebilecek, gerekirse ders hocaları herhangi bir müdahalede bulunmadan (hiç de hak-

ları olmadığı halde) tutanak tutacaklardı? Hani kimsenin eğitim hakkı engellenemezdi? Maalesef keyfi uygulamalar kanunların ve yayınlanan genelgelerin önüne geçiyor. Ülkemizde bu trajikomik manzaralar yaşanırken, çocuklarımız başörtüsünden dolayı okullarına giremezken, diploma törenlerine katılamazken, hak ettikleri ödülleri almak için sahneye çıkamazken, dünyada işlerin böyle yürümediğinin bir ispatı olarak başbakanımızın başörtülü eşine Brüksel'de "Geleneklere Bağlı Kalarak İlerlemenin Sembolüsünüz" denilerek barış, özgürlük ve demokrasiye katkılarından dolayı ödül verilebiliyor. Bu manzaradan gurur mu duymalı, halimize üzülmeli mi sevinmeli mi bilmiyoruz.

Hak almak için sokaklara dökülmek mi gerekiyor? Son günlerde komşu ülkelerde gördüğümüz olayların bir benzerinin yaşanmaması için hak ve özgürlüklerin kullanılmasından yana olduğumuzu her fırsatta dile getiriyoruz. Her alanda başörtümüzle kabul görünceye kadar da mücadelemize devam edeceğiz. Bu yılın hikâyesine dönen süreçte tükenen gençlerimizin kimse farkında değil. Onların yiten umutlarının, kaybolan yıllarının hesabını kim verecek? Geleceğimizin teminatı olan bu genç beyinlerin böylesine harcanması ülkemiz için büyük bir kayıp değil mi? Bu ülkenin çıkarlarını düşündüğünü söyleyenler bunun ne zaman farkına varacaklar?

Daha uluslararası boyutta ki karikatür krizinin izleri silinmemişken, ülkemizde de bir karikatür krizi ortaya çıktı. Geçtiğimiz günlerde bir karikatür dergisinde İslam dininin temel değerlerine alenen hakaret içeren bir karikatür yayımlandı. Türk Ceza Kanunun 125. maddesine göre kutsal sayılan değerlere basın yoluyla hakaret edilmesi ceza-i müeyyide gerektirir. Bu güne kadar basın yayın yolu ile TV dizileri ve sinema filmleri ile İslam'ın kutsal saydığı değerlere hakaret edilmesi öylesine kanıksanmış ki, bu karikatüre küçük bir kesimin dışında ses çıkaran olmadı. Oysa birçok duyarlı STK'dan ve özellikle de Diyanet İşleri Başkanlığından yapılan açıklamalar

ları yeterli ve doyurucu bulmadık.

Çok uzun süredir ülke gündemini “Balyoz Davası” meşgul ediyor. Tutuklamaların akabinde sanıkların aileleri ve yakınları ayağa kalktılar. Dava bitene kadar kimseyi suçlayamayız ama dava bitene kadar kimseyi aklayamayız da. Bu ikisini birbirine karıştırmamak gerekir. Malum medyanın tavrı kamuoyunu ikinci şıkkı yönlendirme amaçlı görünüyor. Bunları her fırsatta gündeme taşıyan basın, YAŞ kararları ile ordudan atılan binlerce subay ve ailelerini maalesef görmezden gelmişti. Her türlü kazanılmış hakları ellerinden alınan, kamu da görev almaları dahi engellenerek hayatları iyice zorlaştırılan bu insanlar ne hak arayacak bir merci ne de seslerini duyurabilecek bir ortam bulamamışlardı. Bugün ortalığı velveleye verenler o zaman niçin hiç bu mazlum insanların yanında olmadılar ve seslerini çıkarmadılar.

Hak ve özgürlüklerin herkese aynı şekilde uygulanacağı bir adalet sisteminin olduğu günlerde buluşmak dileğiyle.

Ankara İnanç Özgürlüğü Platformu
İLKDER – Aysel YILMAZ

22.01.2011

ANKARA İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ
PLATFORMU 260.BASIN AÇIKLAMASI

Değerli basın mensupları ve değerli katılımcılar,

Ankara İnanç Özgürlüğü Platformu’nun 260. hafta basın açıklamasına hoş geldiniz. 5.yılımızı bu hafta dolduruyoruz. Dile kolay, ama size ve bize zor gelen 5 yıl yağmur-kar demeden bizi desteklediğiniz için hepimize çok teşekkür ediyoruz.

Basın açıklamalarımızda her hafta değişik mağduriyetleri dile getirmeye, hak ve özgürlükler adına kapanan kapıları açmaya çalışıyoruz. Yıllardır bir türlü çözüme ulaşmayan, bizim dile getirmekten bıkmayacağımız ama yasakçı zihniyetin inatla çözümsüz hale getirmeye çalıştığı başörtüsü yasağı hâlâ ortada. Seksenli yıllarda başlayan ve pek çok kızımızın hem psikolojik hem travmatik

sorunlar yaşadığı yasağın baş aktörlerinden biri Nur Serter’dir. İstanbul Üniversitesi Rektörü Prof. Yunus Söylet, yıllardır süren “ikna odaları” suçlamalarına karşı koyan sadece hukuki olarak yasağı uyguladığını söyleyen Nur Serter’den geçtiğimiz günlerde rektör yardımcılığı görevinde bulunduğu döneme ilişkin ‘ikna odaları’ ve bu odalarda başörtülü öğrencilere psikolojik baskı uygulandığı iddiaları ile ilgili yazılı, sözlü ve görsel kayıtları göndermesini istedi. Görsel deniliyor çünkü Nur Serter ikna odalarında kaç kişi ile yaptığı belli olmayan ikna konuşmalarını yaparken bunu kamerası kaydediyor. Ama bu kasetleri kimseye vermiyor ve yakacağını söylüyor. Sayın Nur Serter gizleyecek bir şeyiniz yoksa neden bu kasetleri ortaya çıkarmıyorsunuz? Milletvekili zırhı sizi daha ne kadar koruyabilir?

YÖK başkanının açıklamalarına rağmen Malatya Üniversitesi Eczacılık Fakültesinde Nur Serter döneminden kalma ikna odasına benzer bir skandal ortaya çıktı. Fakülte Dekanı Prof. Dr. Gökür Aktay sınava başörtülü giren 13 öğrenci hakkında önce tutanak tutturdu, daha sonraki günlerde öğrencileri tek tek odaya alarak tutanağa imza attırdı. Daha sonra da “birkaç saat başınızı açsanız ne olur?” gibi öğütlerde de bulunan dekan kendisini özgürlüklerden yana bir insan olarak tanımlamaktan da geri kalmadı.

İnönü Üniversitesinden sonra Kültür Dumlupınar Üniversitesi’nde “Sanat Tasarımı ve Eleştirisi” final sınavının ortasında araştırma görevlisi Mine Küçük başörtülü öğrencilere hakaret ederek tutanak tuttu. Sınav motivasyonunu, öğrenci başarısını düşünmesi gereken eğitimcilerimizin tek derdi kızların başındaki örtü olmamalı. Üniversitelerde kılık kıyafetin serbest olduğunu her fırsatta vurgulayan YÖK’ten keyfi davranışlarıyla öğrencileri sindirmeye çalışan bu eğitimciler hakkında gerekli yasal işlemleri yapmasını bekliyoruz.

Eğitimcileri eleştirirken Eğitim-İş sendikasını da unutmuyoruz. ALES sınavına giriş kitapçığındaki kılık kıyafet yönetmeliğini Danıştay’a şikâyet ederek hitap ettiği emekçi kesimler arasında ayrımcılık yapmıştır. Danıştay’ın kendini kanun koyucu yerine koyarak pek çok kılık kıyafet yönetmeliği uygulamalarına yürütmeyi durdurma kararı vermesine alıştık ancak, kendi kitlesinin haklarını savunması gereken bir sendikanın beklenenin tam tersine kazanılmış hakların kullanılmasına bile engel olmasını kınıyor ve tüzüğünü yeniden gözden geçirmesini istiyoruz. Danıştay’ın yürütmeyi durdurma gerekçesi de bizleri tam anlamıyla şok etti. Başörtüsü serbestisinin, adayların kadın mı erkek mi olduğunun tespitini zorlaştıracağını iddia eden Danıştay, bir komedi ortaya koymaktadır. Üniversiteyi bitirmiş eğitilmiş bir kadına

neyi giyip neyi giyemeyeceği konusunda baskı yapmak tek kelimeyle çağ dışılıktır.

Bu noktada Tunus'ta yaşanan gelişmeleri hatırlatmadan geçemeyeceğiz. Halkının inançlarına, kişiliğine saygı göstermeyen ve kendi kafasında kurduğu dünyaya göre halkını zorla şekillendirmeye çalışan Bin Ali sonunda gidecek ülke bile bulamadı. Zulüm ile abad olunamayacağını ve zorbalının sonunun zillet olduğunu hep birlikte gördük. Bin Ali'nin durumunun tüm dünya zorbalılarına ders olmasını diliyoruz. Ülkemizde de "Türk Milleti adına" diyerek karar veren yargının artık milletin değerleriyle, inancıyla çelişen ideolojik kararlar vermekten vazgeçmesini istiyoruz.

"Başörtülü olarak fişlenen memurun peşini başını açsa da bırakmayız" diyen işgüzar yöneticilerimiz de var. Isparta İl Nüfus ve Vatandaşlık Müdürü, başörtülü çalışanını iş çıkışında şoförü veya hizmetlisine takip ettiriyor. Bu akıl almaz uygulama paranoyanın düzeyini göstermek açısından manidardır.

Milli Güvenlik Siyaset Belgesi yenilenirken hukuki bir tanımlı olmayan irtica da tehdit olmaktan çıkarıldı. Buna rağmen 28 Şubat sürecinde çıkarılan "irtica ile mücadele" gerekçeli genelgeler hala yürürlükte bulunuyor. Vali ve Kaymakamlar bu genelgelere dayanarak STK'ları, okulları, dershaneleri geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi herhangi bir

elle tutulur delil olmaksızın baskın yapma ve arama hakkına sahiptirler. Bu tür baskılar demokratikleşme önünde engel olduğu gibi bireylerin devlete olan güvenini de sarsıyor. Bu genelgenin yeniden gözden geçirilmesi ve kaldırılması istiyoruz.

Başörtüsünün Allah'ın emri olduğuna inanıyoruz. 'Ya Olduğun Gibi Görün ya da Göründüğün Gibi Ol' diyen Mevlana'nın sözüne ne kadar itibar ediliyorsa, Hz. Ömer'in 'İnanmış Gibi Yaşamazsanız, Yaşadığınız Gibi İnanmaya Başlarsınız' sözüne de o kadar itibar edilmesini istiyoruz.

261. haftada güzel haberlerle bir araya gelmek ümidiyle Allah'a emanet olun...

İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ PLATFORMU ADINA

AYSEL YILMAZ-İLKDER

25.12.2010

Değerli basın mensupları ve değerli katılımcılar 256. hafta basın açıklamamıza hoş geldiniz.

Bildiğiniz gibi bugün 2010 yılının son cumartesi günü ve bizim bu yıl itibarıyla son basın açıklamamız. İnanç özgürlüğü platformu hak ihlallerini gündeme getirmek, inançların (hangi inanış ve dinden olursa olsun) önündeki engelleri kaldırmak için her hafta yağmur

kar demeden bu parkta toplandı ve mazlumun sesi olmaya çalıştı.

2010 yılı ülkemiz ve dünya için çok hareketli bir yıl oldu. Hükümetin yeni Anayasa teklifine yetmez ama EVET dedik. Başörtüsü yasağı gündeme geldiğinde umutlandık ama umutlarımız başka bahara kaldı. Önümüzde bir seçim dönemi var. Hükümeti ve muhalefet partilerini uyarıyoruz. Başörtüsü özellikle eğitim gören kızlarımızın asli sorunudur. Onlarda bu seçimden ve yeni Anayasadan çözüm bekliyorlar. Bu çözümün nereden geleceğini gözlemleyecek ve kararımızı vereceğiz.

Kamusal alan tartışmaları hala devam ederken eğitim ve hizmet alma sektöründe başörtülü kızlarımızın mağduriyeti devam etti. Okul kapılarından tartaklanarak döndürülürken, hastane ve resmi kurumlarda rencide edildiler. Turizm ve eğitim amaçlı okul gezilerinde otobüslerden indirildiler. Pasoları verilmedi. Milli güvenlik gibi bazı derslerde formasyonu bile olmayan öğretmenler tarafından başörtülü kızlarımız, namaz kılan çocuklarımız ve hatta anne babaları bile fişlendiler. Gençleri okullarda eroin ve sigara gibi uyuşturucu madde ve alışkanlıklardan kurtarmaya çalışmak yerine nerede namaz kıldıkları, tespih çekip çekmedikleri araştırıldı. Söz de çağdaş STK lar bile burs verirken öğrencilerin ihtiyaç sahibi olup olmadıklarına bakmak yerine inançlarını ve aile yapılarını araştırdılar. Terörist olmaları, illegal olaylara karışmaları onlar için önemli değildi. Yeter ki öğrenci inançlı olmasın annesi başörtülü, babası dindar olmasın burs için bu yeterliydi

Bizler farklı inanç gruplarının da hakları gasp edildiğinde yine sesimizi buradan duyurduk. Ankara Cebeci'deki Kurtuluş Kilisesi'ni basan üç silahlı kişiyi buradan kınayan açıklamalarımız oldu. Sadece bu değil. Biz inanç özgürlüğü PLT. Olarak din, dil, ırk, mezhep ayırmaksızın mazlumun yanında olduk. Baş bağalar katliamını kınarken, Sivas katliamını da unutmadık. Danıştay saldırısını, Hrant Dink cinayetini, darbe senaryolarını, YAŞ mağdurlarını dile getirdik. Tür-

kiye üzerinde oynanan oyunları yıllardır görmemize, bilmemize rağmen kanıtlanamayan bir takım olaylar sebebiyle suskun kaldık. Ama bugün ülkenin başına örülmeye çalışılan çorap sökülmeye başladı. İpin ucu yakalandı. Fail-i meçhul-ler, işkenceler, darbeler, suikastlar gün yüzüne çıkarılır ümidini taşıyoruz.

Irak, Filistin işgalleri, Mavi Marmara direnişi de gündemimizdeydi. Dünya barışı ve insan hakları her zaman gündemimizde olacaktır.

İnanç özgürlüğü platformu olarak bir 256 hafta daha buradan seslenmeyi göze alıyoruz. Yeter ki zalim zulümlünün, mazlum ise bunun bir kader olduğunun farkında olsun. Bir sonraki hafta buluşmak dileğiyle 2011 yılı hepimiz için huzur, barış ve özgürlüklerle dolu bir yıl olsun diyoruz. Selam ve dua ile...

ANKARA İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ ADI-NA

İLKDER—AYSEL YILMAZ

27.11.2010

ANKARA İNANÇ ÖZGÜRLÜĞÜ PLATFORMU BASIN AÇIKLAMASI

Sayın basın mensupları ve değerli katılımcılar 252. hafta basın açıklamamıza hoş geldiniz.

25 Kasım “Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması İçin Uluslararası Mücadele Günü” olarak benimsendi. Bu gün basın, medya, STK lar hep kadınların yanında yer aldılar. Kadının ailede, iş hayatında, toplumda uğradığı maddi ve manevi şiddet gündeme alındı, enine boyuna tartışıldı, istatistikler çıkarıldı. Ama evde kocasından, babasından, ağabeyinden ve daha kimlerden şiddet gören Ayşe’nin, iş yerinde amirinin her türlü tacizini nafakası için göğüslemeye çalışan Fatma’nın, okula gitmesi gerekirken evlendirilen Fidan’ın, üniversite ve iş kapılarından sadece başörtülü olduğu için gerekirse yaka paça atılan Hatice’nin durumlarında hala bir değişiklik yok. Evde dayak yiyen kadını gittiği karakoldan evine geri gönderen, evdeki saltanatı sona erecek diye karısının eğitim ve çalışma hakkını gasp eden,

siyasi korkular ve saçma vehimlerle kızlarımızı başörtülü oldukları için okul kapılarından döndüren zihniyetin bir an önce değişmesi bunun içinde yasal düzenlemelerin acilen yapılması ve titizlikle de uygulanması gerekiyor.

TİKAD geçtiğimiz günlerde Başörtüsü ve Toplumsal Uzlaşma konulu ülke genelinde yaptığı anketin sonuçlarını açıkladı. Ankete katılanlar Başörtüsünü hayatın bir parçası olarak gördüklerini aralarında başörtüsünden kaynaklı herhangi bir sorun yaşamadıklarını belirtiyorlar. Başörtüsünü siyasal simge olarak görenlerin oranı ise sadece yüzde bir. Böyle anket sonuçları bazı kimse-lerin hoşuna gitmese de toplum gerçeği budur. Siyasi hırsları uğruna ve kendi koltuklarını koruyabilmek adına insanları kutuplara ayıranların, aralarına husumet tohumları atanların maskeleri er ya da geç düşecektir.

TESEV de uzun soluklu araştırmasının sonuçlarını açıkladı. Bu sonuçlar Türkiye gerçeklerini bir kez daha ortaya koydu. Başörtüsü yüzünden okullarına alınmayan, en gözde üniversiteleri kazanmalarına rağmen eğitimleri yarıda kalan kızlarımızın yaşadıkları psikolojik şiddetin boyutları ortaya çıkarılmıştır. Hasbelkader okuyan ve çalışan kadınlarımızın ise iş hayatında mecburen özel sektörü seçmeleri sebebiyle daha az paraya karşılık daha uzun mesailerde çalıştırılması kadına yönelik bir şiddet ve

hak ihlalidir. Araştırma sonuçları aklını kullanan, ufku geniş, hayatın her alanında inançlarından taviz vermeden bulunmak isteyen kadının sıkıntılarını, açmazlarını gün ışığına çıkardı. Toplumun yetiştiren kadının önündeki bu engeller kalkmadığı sürece o toplumun geleceğinin de parlak olmayacağı aşikardır.

Türkiye, demokratikleşme yolunda bir adım daha attı. Herkes askerin dokunulmaz olduğunu sanırken onların da 657 ye tabi devlet memurları oldukları hatırlandı. İki general ve bir amiralin açığa alınması herhangi bir bürokratin açığa alınması kadar normalken ana muhalefet cephesinden yapılan sivil darbe açıklaması hepimize manidar geldi. Mademki demokratik bir Türkiye isteniyor artık bunlara alışacağız. Kimse kanunlar önünde dokunulmaz değildir. Makamı ve mevkisi ne olursa olsun yaptığı yanlışların bedelini ödeyecektir.

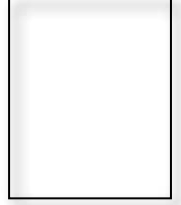
Haftaya aynı gün ve saatte inanç özgürlüklerinin yaşanması adına atılan olumlu adımları dile getireceğimiz ve yaşanan pozitif gelişmeleri paylaşacağımız basın açıklamamızda buluşmak umudu ve duası ile tüm katılımcılara teşekkür ediyoruz.

Ankara İnanç Özgürlüğü Platformu Adına

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği Üyesi

Aysel Yılmaz

Bu Sevda Başka

???

Ayten Demir

Ne bilir sevdayı tatmayan, gözlerinden günlerce yaş akmayan, yüreğinde bir an insan olduğunu hissetmeyen, yaptığı kötülüklerden pişmanlık duymayan, ne bilir bu sevdanın en yüce sevda olduğunu? Onun sevdası başka, bizim sevdamız başka...

Ne bilir yoksulluğu çekmeyen, aç susuz kalan ve buna rağmen onuru ağır basıp aç olduğunu bile belli etmeyip yüce Mevla'ya şükreden insanın halini ne bilir?

Ağrıyla sızıyla ömrü tükenen ve ağrılarını dindirebilmek için bir ilaç bulamayan insanların halinden ne bilir?

Sen akıllı, fikri, yemek, gezmek, eğlenmek olan zavallı, sen namaz vakitlerini şarkı, türkü, eğlence ile geçiren ve bunlarla huzur bulan dünyalık biçare. Söyle ne bilirsin çileyi, yoksulluğu ve bunlara rağmen yüreklerde duyulan huzuru ne bilirsin? Senin tek düşüncen, rahatını düşünmek, hiç verilen salaları dinledin mi ibretle? Hiç Hacı Bayram'a, Kocatepe'ye gittin mi? Oralardan kaldırılan cenezeleri gördün mü? Hiç bir gün oturup da ölümü düşündün mü? Dünyanın boş olduğunu, gerçeğin ahiret ve ahirete hazırlanmak olduğunu, hayrın da şerrin de, zenginliğin, fakirliğin, sağlığında hastalığında, ALLAH'TAN geldiğini düşündün mü? Akşam yatıp sabaha kalkamayacağını düşünüp yoksulun, çaresizin halini sorup, maddi manevi destek oldun mu? Hiç Hak için akıttın mı gözyaşlarını? Bir sabah ezanla kalkıp ellerini semaya açıp, Rabbine yalvardın mı? Karanlık gecelerin ardından, doğan güneşin ne anlama geldiğini düşündün mü? Varlığı, yokluğu, yağmuru, karı, ağacı, çiçeği kim düzenliyor, söyle ey gafil hiç düşündün mü? Sen ne bilirsin sevdalı gönülleri, ne bilirsin Hakk'ı yaşayan insanların yüreğindeki huzuru, ne bilirsin yüreklerin coşup, gözlerden yaş akan sevginin yüceliğini? "Bugün ALLAH için ne yaptın?" sorusunu sordun mu hiç kendine? Zaman geçmeden bu soruyu sor ve ona göre hareket et, çünkü hayat çok kısa. Yanında götüreceğin tek azık, yaptığın amellerin...

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla;

...

Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz.

Yoksulu yedirmek konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz.

Malı da pek çok seviyorsunuz.

Hayır, yeryüzü (kıyamet sarsıntısıyla) parça parça olup dağıldığı zaman, Rabbinin buyruğu ve saf saf dizilmiş olarak melekler geldiği ve o gün cennem getirildiği zaman, işte o gün insan (yaptıklarını birer birer) hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ona nasıl faydası olacak!?

"Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım" der.

Artık o gün, Allah'ın edeceği azabı kimse edemez.

...

(Fecr,17-25)

Şüphesiz yüce Allah doğru söyledi.

İLKDER'in Faaliyetleri

KUTLU DOĞUM HAFTASI ETKİNLİĞİ

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği (İLKDER), 21. 04. 2011 Perşembe günü KEÇİÖREN Belediyesi Necip Fazıl Kısakürek Tiyatro Salonu'nda "Hz Muhammed'i Anmak ve Anlamak" konulu bir program düzenledi.

Program Kur'an-ı Kerim ve açılış konuşması ile başladı. Hz. Peygamber için yazılmış bir şiirin okunmasından sonra panele geçildi. Panel'de, Hz. Muhammed'in idareci ve devlet adamı yanı, hanımlarına ve çocuklarına karşı davranış biçimi, eğitimci yönü, ordusu ve ordu komutanlığı gibi konular anlatıldı.

Kur'an da Peygamberimiz ile ilgili ayetler ve onun isimleri, Hz. Muhammed'in İslam'a davet mektupları ve bu mektuplara hükümdarların cevapları aktarıldı.

Kendi dilinden Hz. Muhammed, sahabenin dilinden Hz. Muhammed konularının yanı sıra gerek farklı dinlerden gerekse Müslüman, düşünür ve bilim adamları O'nun için ne dediler gibi farklı konular da vurgulandı.

Panelin sonunda moderatörlüğünü de yaptığı panele katılanlara teşekkür eden İLKDER Başkanı Özden Sönmez, HZ. Peygamber'in örnek hayatına kısaca değinirken O'nun gerçekten bir rahmet Peygamberi olduğunu ve bugün her zamankinden daha fazla O'na özlem duyduklarını belirtti. 'Eğer O'nu hakkıyla anlayabilseydik bugün ço-

cuk istismarları, kadın cinayetleri, birçok haksızlık, yolsuzluk, adam kayırmacılık ve her türlü kötülük olmazdı. Bu gün her zamankinden daha çok ona ihtiyaç var 'dedi.

Katılımın yoğun olduğu Program veda hutbesinin okunması ve dua ile sona erdi.

DUA

Ya Resulullah!...

Nasıl da daldık dünyaya,

Daldık da;

Komşuluğu, iyiliği unuttuk,

Niçin yaratıldığımızı, ibadeti unuttuk,

Nereden geldiğimizi, nereye gideceğimizi unuttuk,

Ya Resulullah!...

Biz düşünmeyi, tefekkürü, istişareyi,

Sevgiyi, sevmeyi, sevmeyi,

Biz yolumuzu unuttuk.

Biz kitabı, sünneti, sahabeleri, asr-ı saadeti,

Biz kendimizi unuttuk.

Ya Resulullah!...

Biz mal, mülk, şaşa içerisinde, bolluk içerisinde,

Açları yoksulları ihtiyaç sahiplerini unuttuk.

Biz ölümü unuttuk! Sanki ebedi yaşayacakmışız gibi.

Biz ahireti unuttuk, dünya bizim ebedi yurdumuzmuş gibi.

Ya Resulullah!...

Biz utanmayı, ağlamayı, duayı, infakı unuttuk.

Biz birbirimizi unuttuk.

Biz, müminler kardeşir şiarını unuttuk.

Biz kimliğimizi unuttuk.

Ya Resulullah!...

Biz merhameti, karşılıksız vermeyi unuttuk.

Biz sabrı, sebatı, kabri, kabir azabını,

Biz cenneti, cehennemi, sırat köprüsünü unuttuk.

Biz selamı, selam vermeyi unuttuk.

Ya Resulullah!...

Biz özümüzü ve sözümüzü unuttuk.

Biz imtihanda olduğumuzu unuttuk.

Biz Allah'ın boyasıyla boyanmayı,

Biz kulluk bilincini, ibadeti, infakı,
Biz dostluğu, komşuluğu, güzellikleri,
Biz yaşamayı unuttuk.
Biz neyi unuttuğumuzu bile unuttuk.
Ya Resulullah!...

Biz doymak nedir bilmeyen,
Yokluk nedir bilmeyen,
Biz sabır nedir, aşk nedir bilmeyen,
Nefisperest, putperest, dolarperest, markperest, mi-
deperest,
İnsanlar, insancıklar olduk.
Ya Resulullah!...

Biz Ashab-ı Uhdud olamadık amma,
Hep cenneti istedik.
Biz İbrahim gibi ateşle sınanmadık amma,
Hep gül bahçesine talip olduk.
Biz Musa gibi mücadele etmedik amma,
Elimizde Musa'nın asası olsun istedik.
Biz İsa gibi sınanmadık, ebediliğe talip olduk
Biz Yusuf gibi sultan olmak istedik,
Fakat kuyuyu ve zindanı unuttuk.
Ya Resulullah!...

Biz birliği, beraberliği, vahdeti, kardeşliği
Unuttuk da,
Zevkin, şaşanının, sefanın, şanın, şöhretin
Peşine düştük.
Biz çocuklarımızı, kadınlarımızı, kızlarımızı,
Biz seher vakitlerinde yalvarmayı,
Biz teheccüdlerde gözyaşı dökmeyi,
Biz dualarımızda mü'minleri, Müslümanları, mazlum-
ları unuttuk.
Biz namazı, zekatı orucu, İslam kardeşliğini,
Biz topluca Allah'ın ipine sımsıkı sarılmayı unuttuk.
Ya Resulullah!...

Biz kuluz, kusurluyuz.
Biz beşeriz, şaşarız.
Bütün kusurlarımızla, hatalarımızla birlikte Rabbimi-
ze yöneliyoruz.
Ve biz örnek olarak gönderilen peygamberlerin dedi-
ği gibi yalvarıyoruz;
Ey Rabbimiz "Biz yenik düştük bize yardım et" (Nuh
Suresi: 10)
Ey Rabbimiz! "Bilmediğimiz şeyi senden istemekten

sana sığınırız. Eğer bizi bağışlamaz, bize acımazsan
ziyana uğrayanlardan oluruz" (Hud Suresi: 47)
Ey Rabbimiz! "Sen bizim gizlediğimizi ve açığa vur-
duğumuzu hep bilirsin. Ne yerde, ne gökte hiçbir şey
Allah'a gizli kalmaz." (İbrahim Suresi: 38)
"Rabbimiz duayı iştendir." (İbrahim Suresi: 39)
"Rabbimiz! Hesabın çabuk görüleceği gün, bizi, ana-
mızı, babamızı ve bütün mü'minleri bağışla." (İbrahim
Suresi: 41)
"Âlemlerin Rabbi, Allah bizim dostumuzdur."
Bizi yaratan ve bize yol gösteren O'dur.
Bizi yediren v içiren O'dur.
Hastalandığımız zaman bize şifa veren O'dur.
Ceza günü hatalarımızı bağışlayacağını
Umdüğümüz da O'dur.
Rabbimiz bize hüküm er,
Bizi salihler arasına kat.
Sonra gelenler arasında bize, bir doğruluk dili nasip et
Bizi nimeti bol cennetlerinin varislerinden kıl.
Babalarımızı da (geçmişlerimizi) bağışla.
(Kullarının) dirilecekleri gün bizi utandırma,
O gün ki; ne mal, ne de oğullar fayda vermez.
Ancak Allah'a sağlam ve temiz bir kalp getiren (fayda
görür). (Şuara Suresi: 77-89)
Ey kalplari çeviren
Bizim kalbimizi senin dininde sabit kıl.
Rabbimiz, sen bise mülkten bir nasip verdin ve bize
(olayların) yorumunu öğrettin.
Ey göklerin ve yerin yaratıcısı,
Dünyada da, ahirette de bizim Rabbimiz sendin.
Bizi Müslüman olarak öldür ve bizi iyiler arasına kat.
(Yusuf Suresi: 101)
Ey Rabbimiz! "Başımıza bir musibet geldi. Sana sığın-
dık. Sen merhametlilerin en merhametlisisin." (Enbi-
ya Suresi: 83)
Ey Rabbimiz! "Bizi affet, bize bizden sonra
Hiç kimseye nasip olmaya bir mülk ver.
Çünkü Sensin çok lütfeden Sen." (Sad Suresi: 35)
Ey Rabbimiz! "Senden başka tanrı yoktur.
Sen yücesin, doğrusu biz nefsimize zulmettik" (Enbi-
ya Suresi: 87)
Ey Rabbimiz! "Bize katından bir rahmet ver,
Ve bize şu işimizden bir kurtuluş yolu hazırla." (Kehf
Suresi: 10)

İYİLİĞİN SEYİR HALİ İLKDER'İ AĞIRLADI

Seyir fm'de Recep Koçak'ın hazırlayıp sunduğu ve her Salı 21.45' de yayınlanan "İyiliğin Seyir Hali" isimli program, Ankara'da doğup çalışmaları ülke sınırlarını aşan bir derneği, kısa adı İLKDER olan İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği'ni konuk etti.

Kurucuları ve gönüllüleri dünya ve ülke meselelerine duyarlı kadınlardan oluşan İLKDER, zulüm, haksızlık ve mağduriyetler karşısında güçleri nispetinde tepki koymaya, muhtaçlara el uzatmaya çalışıyor.

İLKDER İstanbul Temsilcisi Tubanur Sönmez'in stüdyo konuğu olduğu programa derneğin genel başkanı Özden Zehra Sönmez de Ankara'dan telefonla katıldı.

Programda İLKDER'in yurt içindeki ve yurt dışındaki etkinlikleri konuşuldu.

10.03.2011

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği 10.03.2011 Tarihli Kadınlar Günü Programından Notlar

İlke İlim Kültür ve Dayanışma Derneği 10 Mart Perşembe günü Keçiören Belediyesi N. F. Kısakürek Salonunda Kadınlar Günü dolayısıyla "Topluma Yansıyan ve Yansımayan Yönleriyle Kadın Sorunları" konulu bir panel düzenledi. Soğuk hava ve kar yağışına rağmen programa ilgi yoğunluğunda. Açılış ve selamlama konuşmalarından sonra, İLKDER'in çalışmaları, toplumda ve aile içinde kadına yönelik şiddet konulu Sinevizyon gösterimi büyük ilgi gördü. Konuşmacılar: Özden SÖNMEZ, Aliye SATILMIŞOĞLU, Fatma ÜNSAL, Hacer AKIN, Hatice SARIKAMIŞ, Emine ÖZÇELİK özetle; "Aile içinde şiddetin farklı yönleri vardır. Bir görünen yüzü yani fiziksel ve ekonomik şiddet, bir de görünmeyen yüzü psikolojik ve sözlü şiddet vardır. Bütün bunları içerisine alan en büyük şiddet ise savaştır. Kadınlara sorduğunuzda ne eşinden ne de babasından bir fiske bile yemediğini söylerler. Fakat işin aslı; kimse sözlü ya da psikolojik şiddete maruz kaldığını

düşünmez. Yıllar sonra travma tıkm bir şekilde ortaya çıkar. Cahiliye döneminde kız çocuklarını diri diri gömen zihniyet; bugün farklı şiddet metotlarıyla kız çocuklarını daha doğmadan, anne karnında hayatlarına son veriyorlar ve adeta diri diri toprağa gömüyorlar. "Türkiye'de 3.000 belediye içerisinde sadece 25 kadın belediye başkanı var, meclis de ise kadınlar %8 ile temsil edilmektedir. Siyasette kadının olması çok önemlidir. Kadınlar kendi sorunlarını bilip meclise taşırlarsa çözüm daha kolaylaşır. Kadını siyasetten uzaklaştıran farklı söylemler var. Bunlardan biri de dini söylemdir. "Kadınlardan yönetici olmaz" sözü birtakım hu rafe ve uydurma hadislerle günümüze kadar gelmiştir. Oysa İslam Tarihi boyunca pek çok kadın hükümdar görüyoruz. Bunun ilk örneğini de; Saba Melikesi Belkis'da ve Peygamberimize Akabe'de biat eden kadınlarda görüyoruz. İslam'ın aslında kadına değil insana bakışı vardır. Kadın ve erkeği birbirinden ayırmaz. "Kadın medyada fiziksel özellikleriyle görünür halde dir. Sadece reklam aracı ve sırtından para kazanılan bir meta konumundadır. Hâlbuki medya şiddete uğrayan kadına yol gösterebilir. Toplumu örgütleyebilir... Sosyal hayatta medyada mecliste daha fazla kadın olursa sorunlar daha kolay aşılabacaktır. Eğitim görürken pek çok zorluk ve engellerle karşılaşılıyor başörtüsü yasağı ile başlayan mücadele ve eğitim alanındaki engeller ne yazık ki hala devam ediyor. Darbelerle ve darbe zihniyetleriyle hazırlanan anayasalarda bile açıkça yasak olmamasına rağmen üniversite rektörlerinin keyfi uygulamaları, öğrencileri fiziksel ve ruhsal bunalıma sokuyor. Kar kış demeden 90 ı aşan yaşına rağmen programa katılan Ayşe teyzenin yılın annesi seçilmesinden ve haksızlıkların, yolsuzlukların, töre cinayetleri, şiddet ve tecavüzlerin dahası başörtüsü zulmünün bitmesi için yapılan dua ile program son buldu.

İmam hatip öğrencilerin Gazze yararın yapılan programa katkılarından dolayı hak ettikleri teşekkür yemeğinden görüntüler...

İLKDER Ailesine Katılanlar

Nigar AYHAN'ın Rafet Yağız adlı torunu oldu
Havva ÇALIŞKAN'ın Muzaffer adlı torunu oldu
Dürdane EKER'in torunları oldu
Semanur SÖNMEZ'in oğlu İbrahim 2 yaşına bastı
Saniye-Fuat SAMUR çiftinin Akif Eymen adında oğulları dünyaya gelmiştir.
İpek-Murat EKİNCİ çiftinin Elifsu adında bir kızları dünyaya gelmiştir.

Canan Nihal-Hakan BAŞER çiftinin Hafsa Şevval adında bir kızları dünyaya gelmiştir.
Sema-Bahri ERDİNÇ çiftinin Firdevs Berire adında bir kızları dünyaya gelmiştir.
Şeyma-Serkan TAŞDEMİR çiftinin Ömer Yiğit adında bir oğulları dünyaya gelmiştir.
Tuğba-Adem ARIDURU çiftinin Sevede adında bir kızları dünyaya gelmiştir.

Aramıza yeni katılan Bebeklerimize; hayırlı uzun ömürler, anne-babasına faydalı birer evlat ve topluma karşı duyarlı birer birey olmaları dua ve dileklerimizle... İLKDER Ailesi

Not: İLKDER ailesine yeni katılan yavrularımızın bilgi ve resimlerini bir sonraki sayı için bekliyoruz.

إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Aramızdan Ayrılanlar...

İnna Lillahi ve İnna İleyhi Raciun...

Her nefis ölümü tadacaktır

İLKDER Ailesinden;

Ayla ÖZTÜRK'ÜN babası, dedesi ve yeğeni vefat etmiştir,

Betül GÜLDENOĞLU'NUN dedesi vefat etmiştir

Elmas ATEŞ'İN ağabeyi vefat etmiştir,

Emine DEMİRCİ'NİN ablası vefat etmiştir,

Emine KAYA'NIN kayınbiraderi vefat etmiştir.

Gülşen ÜNLÜ'NÜN annesi vefat etmiştir,

Hamiyet TAŞDEMİR'İN kayınvalidesi vefat etmiştir,

Hatice ÖZDEMİR'İN kayınpederi vefat etmiştir

Havva VAROL'UN annesi vefat etmiştir,

Hayriye İNAN'IN annesi vefat etmiştir,

Hülya ÇAKICI'NIN babası, dedesi ve yeğeni vefat etmiştir,

Kazım EFE'NİN babası, dedesi ve oğlu vefat etmiştir,

Ömer ÖZDEMİR'İN babası ve yeğeni vefat etmiştir

Özden SÖNMEZ'İN halasının oğlu vefat etmiştir.

Şaizer UZGUR'UN annesi vefat etmiştir,

Zeynep GÜZEL'İN amcası vefat etmiştir,

Koruyucu Ailelerimizden Fadime EKŞİ vefat etmiştir.

Ölenlere Allah'tan Rahmet, yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

İLKDER Ailesi

Yetimlerimizin Resimleri

